

BULETIN¹ Nr. 17:

**NOUTĂȚI ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULULUI LA
INFORMAȚIE**

Martie – Aprilie 2006

Denumirea actului	Data adoptării	Publicat în Monitorul Oficial al R.M. Nr.	Note
--------------------------	-----------------------	--	-------------

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

Hotărîre pentru aprobarea Regulamentului privind ordinea de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorităților publice	Nr. 320 din 28.03.06	M.O. nr. 51-54/350 din 31.03.2006	În baza și pentru executarea Legii nr.264-XV din 15 iulie 2004 cu privire la documentul electronic și semnătura digitală s-a aprobat Regulamentul privind ordinea de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorităților publice. Academia de Administrare Publică, în comun cu Întreprinderea de Stat "Centrul de telecomunicații speciale" a Serviciului de Informații și Securitate, va organiza cursuri de instruire pentru angajații autorităților publice privind aplicarea semnăturii digitale.
---	----------------------	-----------------------------------	---

**ACTE EMISE DE ALTE AUTORITĂȚI PUBLICE ALE REPUBLICII MOLDOVA
(COMISIA ELECTORALĂ CENTRALĂ, CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN TELECOMUNICAȚII ȘI INFORMATICĂ, CURTEA DE CONTURI)**

Hotărîre privind aprobarea Regulamentului cu privire la acreditarea reprezentanților mijloacelor de informare în masă pe lângă Comisia Electorală Centrală	Nr. 172 din 21.03.06	M.O. nr. 55-58/215 din 07.04.2006	Comisia Electorală Centrală eliberează acreditări nominale și la purtător. Acreditarea asigură accesul la ședințele Comisiei, conferințe de presă, mese rotunde, simpozioane, alte activități publice organizate de Comisia Electorală Centrală.
Decizie privind bilanțul concursului pentru utilizarea canalelor TV disponibilizate, anunțat la 22.12.05 (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.8 din 14.02.06	M.O. nr.35-38/111 din 03.03.2006	La concursul pentru utilizarea canalului 53 - 30,0 dBW - Chișinău învingător se declară "Muzical TV" SRL (Chișinău) pentru studioul "Muz TV", iar la concursul pentru utilizarea canalului 47 - 13,0 dBW - Copceac învingător se declară Compania de Stat "Teleradio Găgăuzia" (Comrat) pentru

¹ [Buletinul este disponibil în limbile română și rusă](#)
Buletin elaborat de Olivia Pîrțac,
Serviciul Juridic, CIJ

			studioul TV.
Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.11 din 14.02.06	M.O. nr.35-38/111 din 03.03.2006	Se anunță concursul pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate.
Decizie cu privire la Regulamentul concursului republican în domeniul audiovizualului (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.10 din 14.02.06	M.O. nr.35-38/111 din 03.03.2006	Se aprobă Regulamentul concursului republican în domeniul audiovizualului.
Decizie cu privire la modul de executare a prevederilor legislației, condițiilor la licențele de emisie de către întreprinderile "Paritcom" S.R.L., "Contract" S.R.L., din or. Sîngerei, "Chem-Service" S.R.L. din s. Miciurin, r-nul Drochia, "SITELCOM" S.R.L. din or.Cahul și "Megan TV" S.A. din mun.Chișinău (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.17 din 14.03.06	M.O. nr.47-50/176 din 24.03.2006	În urma controlului efectuat asupra activității titularilor de licență de emisie nominalizați, s-au constatat o serie de derogări de la legislație, CCA emițând o serie de avertizări.
Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV disponibile (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.24 din 20.04.06	M.O. nr. 66-69/254 din 28.04.2006	Se anunță concursul pentru utilizarea frecvențelor radio și canalelor tv disponibile.
Decizie privind bilanțul concursului pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate anunțat la 14.02.2006 (Consiliul Coordonator al Audiovizualului)	Nr.19 din 20.04.06	M.O. nr. 66-69/254 din 28.04.2006	Sunt anunțate rezultatele concursului anunțat la 14.02.06.
Hotărîre privind aprobarea tarifelor la serviciile publice de radiocomunicații prestate de Întreprinderea de Stat "Radiocomunicații" (Agenția Națională pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică (ANRTI))	Nr.03 din 27.03.06	M.O. nr. 51-54/181 din 31.03.2006	Se aprobă noi tarife pentru serviciile publice de radiocomunicații prestate de Întreprinderea de Stat "Radiocomunicații".
Hotărîre privind rezultatele controlului asupra activității economico-financiare a instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" în perioada anului 2004 și 9 luni ale anului 2005 (Curtea de Conturi)	Nr.4 din 14.02.06	M.O. nr. 63-65/13 din 21.04.2006	Curtea de Conturi concluzionează că pe parcursul anului 2004 și a 9 luni ale anului 2005 la Compania "Teleradio-Moldova" nu s-a efectuat controlul respectiv asupra modului de acordare a serviciilor de publicitate, iar managementul în acest domeniu a fost exercitat la un nivel necorespunzător; nu s-au realizat veniturile planificate ale instituției; s-a încălcat modul stabilit de achiziție de mărfuri, lucrări și

servicii; s-a admis reflectarea incorectă în evidența contabilă a operațiunilor financiare.

**PRACTICA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE
EXPRIMARE ȘI DREPTULUI LA INFORMARE***

Denumirea/numărul	Data pronunțării deciziei	Esența cauzei
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>VARLI și alții versus TURCIA</i> (№57299/00)</p>	<p>27.04.06</p>	<p>Cei nouă reclamanți, Abdullah Mehmet Varlı, Kazım Yakmaz, Mehmet Reşit Irgat, Mehmet Yağmur, Kerem Soylu, Ali Şola, Reşit Koçeroğlu, İsmet Kılıçarslan și Mehmet Gürkey, sunt cetățeni turci, născuți, respectiv, în 1939, 1938, 1948, 1935, 1945, 1955, 1947, 1932 și 1935 domiciliați la İzmir, Bursa, Istanbul, Adana și Mersin (Turcia). La momentul desfășurării evenimentelor persoanele menționate erau membri simpatizanți ai HADEP (Partidul Democrației Poporului).</p> <p>În august și septembrie 1996, reclamanții au compus o declarație, intitulată «scrisoare deschisă pentru pace și fraternitate», chemată să atragă atenția publicului asupra problemei kurde în Turcia. Toți au absolvit liceele de imam-hatip (formarea de bază a funcționarilor răspunzători de întrebările religioase) și au utilizat verseturi din Coran pentru a-și susține argumentele efectuate în declarația în cauză. Declarația comporta critici virulente în adresa guvernului turc, fiind bazată pe susțineri serioase în care se declarau maltratarile, cărora au fost supuși cetățenii de origine kurdă, și chema, în numele preceptelor religioase, să fie pus capăt acestei situații.</p> <p>Declarația în cauză a fost adresată președintelui Republicii, Primului ministru și Președintelui Marii Adunări naționale, fiind publicată în două ziare cotidiene și buletinul partidului.</p> <p>La 17 septembrie 1998, Curtea Securității de Stat din Ankara i-a condamnat pe fiecare din reclamanți la doi ani de privațiune de libertate, pe motivul că aceștia au făcut propagandă contra integrității Statului și au incitat poporul la discriminare fondată pe apartenența la o regiune, invocând existența unei națiuni kurde în sânul națiunii turce. Curtea a ordonat, printre altele, sechestrarea tuturor exemplarelor buletinului litigios.</p> <p>Ca urmare a adoptării în aprilie 1999 a unei legi cu privire la amnistie, reclamanții au fost eliberați condiționat după ispășirea a șapte luni de privațiune. În noua legislație era prevăzută o amânare de executare a pedepsei, cu condiția că reclamanții nu vor comite aceeași infracțiune pe parcursul a trei ani.</p> <p>Invocând articolul 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil), reclamanții denunțau inechitatea procedurii care a dus la condamnarea lor. De asemenea, ei susțineau că</p>

* Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în limba engleza și/sau franceză pot fi găsite la www.echr.coe.int

		<p>condamnarea lor a încălcat normele articolului 10 (libertatea expresiei).</p> <p>Curtea consideră, în unanimitate, că au fost încălcate prevederile articolului 6 § 1 în ceea ce ține de plângerea bazată pe lipsa de independență și imparțialitate a Curții Securității de Stat.</p> <p>Curtea consideră că motivele invocate de către organele jurisdicționale turcești nu pot fi considerate drept suficiente, prin ele însele, pentru a justifica ingerința în dreptul reclamanților la libertatea expresiei. Este adevărat că anumite pasaje, îndeosebi acerbe ale declarației redau unul dintre cele mai negative tablouri a politicii aplicate de către statul turc în ceea ce ține de problema kurdă și atribuie, astfel, acesteia o conotație ostilă. Totuși, Curtea notează că reclamanții se exprimau în calitatea lor de oameni ai religiei și membri ai unui partid politic, în cadrul rolului lor de actori ai vieții sociale turcești și nu încitau nici la recurgere la violență, nici la rezistență armată, nici chiar la răsccoală și că nu este vorba de un discurs de ură, ceea ce conform părerii Curții, constituie elementul esențial care trebuie luat în considerare. Mai mult ca atât, Curtea relevă, în particular, că persecuțiile angajate contra reclamanților nu au fost declanșate decât peste șase luni după lansarea publică a declarației litigioase. În fine, Curtea ține cont de natura și gravitatea pedepsei aplicate reclamanților.</p> <p>În aceste condiții, Curtea consideră că condamnarea reclamanților este una disproporționată față de scopurile urmărite și că, din aceste considerente, nu este una «necesară într-o societate democratică». Reieșind din cele expuse mai sus, Curtea a conchis în unanimitate că au fost încălcate prevederile articolului 10.</p> <p>Cu titlu de satisfacție echitabilă, Curtea alocă fiecărui reclamant 6 000 EUR în calitate de compensare a prejudiciului moral și 2 000 EUR de comun tuturor reclamanților în calitate de cheltuieli și alte recompense.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza STOLL versus ELVEȚIA (№69698/01)</p>	<p>25.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamantul, Martin Stoll, jurnalist de profesie, este cetățean al Elveției cu reședința la Zürich (Elveția).</p> <p>În decembrie 1996, Carlo Jagmetti, fost ambasador al Elveției în Statele Unite ale Americii, a elaborat un «document strategic» clasificat drept «confidențial», în cadrul negocierilor care aveau loc între Congresul mondial al evreilor și băncile elvețiene privind indemnizațiile ce urmau a fi plătite de pe conturile bancare elvețiene victimelor Holocaustului care nu aveau urmași.</p> <p>Acest document a fost trimis responsabilului pe aceste probleme de la Departamentul Federal al Afacerilor Externe din Berna, iar copiile au fost adresate altor nouăsprezece persoane și unor reprezentanțe diplomatice elvețiene. Reclamantul a obținut o copie a acestui document, probabil, ca urmare a unei încălcări a secretului profesional, autorul</p>

căreia rămâne a fi necunoscut.

La 26 ianuarie 1997, ziarul duminical din Zürich Sonntags-Zeitung a publicat două articole ale reclamantului, intitulate «Carlo Jagmetti insultă evreii» și «Ambasadorul în costum de baie și în sandale de lemn face un alt pas fals», urmate de extrase din raportul în cauză. A doua zi, cotidianul din Zürich Tages-Anzeiger a reprodus extrase largi din documentul strategic și, ca urmare, jurnalul Nouveau Quotidien (Noul Cotidian) la fel a publicat extrasele din acest raport.

La 22 ianuarie 1999, tribunalul districtului din Zürich l-a condamnat pe reclamant la achitarea unei amenzi în mărime de 800 franci elvețieni, echivalentul a circa 520 Euro, pentru publicarea «dezbaterilor oficiale secrete» în baza articolului 293 al Codului penal. La 5 decembrie 2000, Tribunalul federal a respins cererea de recurs, depusă de către reclamant.

Printre altele, Consiliul Elvețian al Presei care între timp a fost înștiințat de către Consiliul Federal Elvețian, a estimat că făcând astfel de extrase din analiză și neexaminând suficient raportul în contextul său, reclamantul, în mod iresponsabil, a redat spusele ambasadorului drept unele dramatice și scandaloase.

Plângeri

Reclamantul susținea că condamnarea sa a încălcat normele articolului 10 al Convenției.

Decizia Curții

Problema principală pentru Curte constă în a determina dacă ingerința în dreptul reclamantului la libertatea expresiei a fost una «necesară într-o societate democratică».

Curtea notează faptul că critica exprimată în articolele litigioase viza direct un funcționar înalt, și anume un agent diplomatic în rang de ambasador, însărcinat cu o misiune deosebit de importantă în Statele Unite ale Americii. Curtea consideră că confidențialitatea raporturilor diplomatice este a priori justificată, însă aceasta nu urmează a fi protejată cu orice preț. Mai mult ca atât, funcția de critică și control a organelor mass-media se aplică în mod egal și asupra domeniului politicii externe.

Informațiile conținute în raportul în cauză erau susceptibile de a ridica probleme de interes general. Publicațiile date au intervenit în cadrul unor dezbateri publice axate pe o chestiune invocată pe larg de către organele mass-media elvețiene și care a divizat opinia publică elvețiană, cu atât mai mult cu cât dezbaterile cu privire la proprietatea victimelor Holocaustului, și rolului Elveției în cel de-al doilea război mondial au fost prea animate și au luat amploare internațională. Ambasadorul Elveției la Washington ocupa în cadrul discuțiilor, o poziție

		<p>importantă și Curtea recunoaște că publicul avea un interes legitim în obținerea informațiilor privind agenții care au inițiat acest dosar delicat, privind stilul și strategia de negociere adoptată de către aceștia.</p> <p>Curtea recunoaște importanța faptului ca lucrul organelor diplomatice să fie ținut departe de imixtiunile externe. Totuși, Curtea nu este convinsă că divulgarea elementelor strategiei adoptate de către guvernul elvețian în discuțiile ce țineau de proprietatea victimelor Holocaustului și asupra rolului Elveției în cadrul celui de-al doilea război mondial ar fi putut leza interese atât de prețioase, încât nedivulgarea informației să prevaleze prin semnificație asupra dreptului la libertatea expresiei într-o societate democratică. Ajungând la concluzia că existau circumstanțe atenuante, tribunalul districtului Zürich, printre altele, a admis în mod explicit că divulgarea conținutului documentului confidențial nu a dăunat însuși stabilității Elveției.</p> <p>În ceea ce ține de forma publicațiilor, Curtea notează că Consiliul presei a considerat că spusele ambasadorului au fost redactate drept unele dramatice și scandaloase. Totuși, Curtea reamintește că libertatea presei oferă opiniei publice unul din mijloacele de cunoaștere și de judecare a ideilor și atitudinilor conducătorilor și, în această privință, înțelege și posibilă recurgere la o doză de exagerare, chiar provocare.</p> <p>Printre altele, dacă sancțiunea incriminată d-lui Stoll a fost una de o severitate relativă, Curtea reamintește că ceea ce are importanță nu este caracterul minor al pedepsei aplicate, dar însuși faptul condamnării. Dacă această sancțiune nu l-a împiedicat pe reclamant să se exprime, condamnarea sa nu a încetat să constituie un element al cenzurii care tindea să-l prevină pe reclamant de la lansarea criticilor ulterioare, formulate într-un atare mod. În contextul dezbaterilor politice, o asemenea condamnare riscă să-i împiedice pe jurnaliști să contribuie la discuțiile publice a întrebărilor ce prezintă interes pentru viața colectivității și, în așa mod, să împiedice presa de a-și îndeplini sarcina sa de informare și control.</p> <p>În aceste condiții, Curtea consideră că condamnarea d-lui Stoll nu reprezenta un mijloc proporțional scopului legitim urmărit, ținând cont de interesul societății democratice în asigurarea și menținerea libertății presei.</p> <p>Curtea a conchis, cu patru voturi contra la trei, că au fost încălcate prevederile articolului 10 (libertatea expresiei) al Convenției Europene a Drepturilor Omului.</p> <p>Curtea a decis în unanimitate că constatarea încălcării constituie, prin sine însăși, o satisfacție echitabilă suficientă pentru compensarea prejudiciului moral suportat de către reclamant.</p>
Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>DAMMANN versus</i>	25.04.2006	<p>Faptele principale</p> <p>Viktor Dammann, cetățean al Elveției în vârstă de 56 ani, locuiește la Zürich și este jurnalist de profesie.</p>

ELVEȚIA

(№77551/01)

Responsabil de cronică judiciară a cotidianului Blick, reclamantul a decis să efectueze o anchetă asupra furtului comis în septembrie 1997 la postul Fraumünster din Zürich, valoarea bunurilor sustrase ridicându-se la 53 milioane de franci elvețieni (CHF), ceea ce constituie aproximativ 34 milioane de Euro.

În cadrul acestei anchete, la 10 septembrie 1997 reclamantul a cerut întrunirea completului standard al parchetului din Zürich. În lipsa procurorilor, el a avut o întrunire cu d-na Z. care exercita funcția de asistentă administrativă și a informat-o că deținea o listă cu numele persoanelor care au fost arestate pe motivul comiterii furtului sus-menționat. D-na Z. a fost de acord să afle dacă aceste persoane aveau antecedente penale consultând datele parchetului. D-l Dammann imediat i-a trimis asistentei prin fax lista în cauză. D-na Z. a reîntors-o în aceleași zile, făcând mențiunile eventuale în dreptul fiecărui nume cu privire la comiterea încălcărilor legislației cu privire la substanțele stupefiante sau alte infracțiuni.

D-l Dammann n-a publicat aceste informații și nici nu le-a utilizat în alte scopuri. Totuși, el a arătat, fără nici un dubiu, fax-ul în cauză unui polițist care a raportat incidentul parchetului. Ca urmare au fost declanșate urmăriri penale. Pe parcursul întregii proceduri, nici reclamantul, nici d-na Z., nu au negat faptul existenței unei legături între ei. La început, reclamantul a încercat să o acopere pe d-na Z., dar aceasta, în mod spontan, a dat socoteală de acțiunile sale autorităților care efectuau ancheta.

Fiind condamnată pentru divulgarea informațiilor de serviciu, d-na Z. și-a pierdut postul ocupat pe lângă parchet.

În ceea ce ține de d-l Dammann, acesta a fost obiectul urmărilor penale pentru instigarea la comiterea încălcării cu privire la divulgarea informațiilor de serviciu. Achitat de către prima instanță, el a fost condamnat de Curtea de Apel din Zürich la achitarea unei amenzi penale în sumă de 500 CHF, aproximativ 325 Euro. În particular, Curtea a considerat că reclamantul, posedând o vastă experiență în domeniul redactării cronicilor judiciare, urma să cunoască că asistenta era legată de secretul profesional și că informațiile asupra persoanelor implicate în procedurile penale erau confidențiale și că nici un procuror nu ar fi acceptat să furnizeze un răspuns pozitiv la cererea sa.

Reclamantul a depus cerere de recurs în anulare care, însă, a fost respinsă de către Curtea de Casație la 25 septembrie 2000, iar la 1 mai 2001 de către Tribunalul federal.

Plângerea

Reclamantul susținea că condamnarea sa a încălcat prevederile articolului 10 al Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10

Întrebarea principală care stă în fața Curții este de a determina dacă ingerința în dreptul reclamantului la libertatea expresiei era una «necesară într-o societate democratică».

Curtea notează că acest caz nu ține de interdicția unei publicații ca atare, sau de o condamnare în urma unei publicări, ci de un act preparatoriu la aceasta, și anume de activitățile de cercetare și de anchetare a unui jurnalist. Această etapă care cade la fel sub control, urmează a fi supusă unei examinări din cele mai scrupuloase cu privire la pericolul pe care îl prezintă o asemenea restricție a dreptului la libertatea expresiei.

Este cert că datele ce țin de antecedentele judiciare ale persoanelor suspectate sunt a priori demne de a fi protejate. Totuși, după cum a și fost recunoscut de către Tribunalul federal, aceste informații ar fi fost posibil să fie obținute prin alte mijloace, cum ar fi, de exemplu, consultarea practicii judiciare sau arhivelor presei. În aceste condiții, motivele invocate de către autoritățile elvețiene pentru a justifica amenda aplicată reclamantului, nu par a fi «pertinente și suficiente», în măsura în care nu este vorba într-adevăr de «informații confidențiale» în sensul Convenției și că, în așa mod, elementele în cauză aparțineau domeniului public. Conform avizului Curții, aceste informații erau susceptibile de a ridica întrebări de interes general, în măsura în care țineau de un furt foarte spectaculos și mult mediatizat.

În ceea ce ține de argumentul invocat de către jurisdicțiile elvețiene conform căruia reclamantul urma să cunoască că informațiile pe care le solicita erau confidențiale, Curtea consideră că conducerea elvețiană trebuia să admită că o parte semnificativă a răspunderii de comitere a acestei încălcări îi revenea asistentei, cu atât mai mult că d-l Dammann nu a recurs nici la un subterfugiu, amenințare sau presiune în scopul obținerii informațiilor dorite.

Mai mult ca atât, nici un prejudiciu nu a fost cauzat drepturilor persoanelor vizate. Dacă exista, eventual, la un moment dat, un anumit pericol de atentare la drepturile altor persoane, acesta a dispărut ca urmare a deciziei reclamantului însuși de a nu da publicării informațiile menționate.

Printre altele, dacă sancțiunea aplicată d-lui Dammann era de o severitate relativă, Curtea reamintește că ceea ce are importanță, nu este caracterul minor al pedepsei aplicate, ci însuși faptul condamnării. Dacă această sancțiune nu l-a împiedicat pe reclamant să se exprime, condamnarea sa nu a încetat să constituie un element al cenzurii ce ar fi putut să-l facă pe acesta să nu mai efectueze activități de cercetare, proprii profesiei sale, ce țin de elaborarea articolelor de presă asupra subiectelor actuale. În așa mod, sancționând un

		<p>comportament intervenit la o etapă prealabilă publicării, o asemenea condamnare riscă de a opri jurnaliștii de a contribui la dezbaterile publice a problemelor ce interesează viața colectivității. În același timp ea (condamnarea) este de natură a împiedica presa de a-și îndeplini sarcina de informare și control.</p> <p>În aceste condiții, Curtea consideră că condamnarea d-lui Dammann nu reprezenta un mijloc proporționat, în mod rezonabil, urmării scopului legitim, ținând cont de interesul societății democratice de a asigura și menține libertatea presei.</p> <p>Curtea a conchis, în unanimitate, că au fost încălcate prevederile articolului 10 (libertatea expresiei) a Convenției Europene a Drepturilor Omului.</p> <p>Curtea decide că constatarea încălcării constituie, în sine înseși, o satisfacție suficientă pentru compensarea prejudiciului moral suportat de către reclamant și îi alocă 3 244 Euro (EUR) în calitate de recompensă pentru prejudicii și a alte cheltuieli.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza RAICHINOV versus BULGARIA (№47579/99)</p>	<p>20.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamantul, Hristo Peshev Raichinov, este un cetățean al Bulgariei, în vârstă de 70 ani și locuiește la Sofia. La momentul desfășurării evenimentelor, el conducea serviciul Ministerului Justiției răspunzător de susținerea financiară și logistică a sistemului judiciar.</p> <p>La 15 decembrie 1993, reclamantul a asistat la o reuniune a Consiliului Superior al Magistraturii, lucru obișnuit, întrucât urma să hotărască anumite probleme ce țineau de buget. Adjunctul procurorului general, d-l S., la fel era prezent. În cursul reuniunii reclamantul a declarat: «Ați decis să încredințați problemele financiare d-lui S. care, după cum consider, nu este o persoană cinstită». El a adăugat: «Eu pot să demonstrez aceasta». Procurorul general care era și el prezent, a cerut imediat deschiderea unei anchete pentru a determina dacă era cazul de a angaja urmăriri contra reclamantului.</p> <p>Ca urmare a investigațiilor, parchetul districtului Sofia l-a învinuit pe reclamant de insulte publice a unui funcționar. În consecință, Tribunalul districtului Sofia l-a declarat pe reclamant culpabil de comiterea infracțiunii menționate, considerând că spusele litigioase reprezintă un atentat la demnitatea d-lui S. Instanța l-a condamnat pe d-l Raichinov la blamare publică și la plata unei amenzi în valoare de 3 000 leve bulgare la acel moment. Instanțele superioare au lăsat în vigoare condamnarea și pedeapsa aplicată reclamantului. D-l S. nu s-a alăturat procedurii și nu a depus cerere de compensare a prejudiciilor și intereselor.</p> <p>Reclamantul a achitat amenda, însă termenul prescripției de condamnare la blam public a expirat înainte ca această să fi fost executată.</p> <p>Plângerea</p>

Reclamantul se plângea că a fost condamnat pentru că și-a exprimat opinia sa personală cu privire la adjunctul procurorului general. El vedea în această condamnare o încălcare a dreptului său la libertatea expresiei, garantată de către prevederile articolului 10.

Decizia Curții

Ținând cont de faptul că victima insultei era un funcționar înalt, Curtea reamintește că limitele criticii admisibile în privința unei asemenea persoane sunt mai mari, comparativ cu o persoană simplă. Mai mult ca atât, Curtea observă că remarcă reclamantului a fost făcută în față unui auditoriu restrâns, în cadrul unei reuniuni cu ușile închise și că aceasta nu amenința, și nici nu împiedica exercitarea funcțiilor oficiale ale d-lui S. În așa mod, chiar dacă e să presupunem că spusele reclamantului într-adevăr au lezat reputația d-lui S., prejudiciul suportat de către acesta, în orice caz, nu poate fi foarte important.

Ca urmare, Curtea consideră că opinia reclamantului cu privire la d - l S. a fost exprimată în cadrul unei reuniuni și poate fi interpretată drept făcând parte din dezbaterile asupra unui subiect de interes general, domeniu în care dreptul garantat de către normele articolului 10 trebuie să se bucure de o protecție deosebită. În același timp Curtea relevă că reclamantul, după cum se pare, și-a formulat remarcă pe baza unor elemente pe care el propunea să le prezinte întru susținerea spuselor sale.

În particular, Curtea reține că reclamantului nu i-a fost aplicată o sancțiune civilă sau disciplinară, ci din contra, una penală. Curtea constată că procedura penală a fost angajată la insistența procurorului general – superiorului d-lui S., și că acesta din urmă nu s-a alăturat procedurii și nu a formulat contra reclamantului nici o cerere de compensare a prejudiciului moral, ceea ce el ar fi putut face. În această privință Curtea observă că dispozițiile Codului penal al Bulgariei ulterior au fost modificate și astăzi prevăd că insultele în toate cazurile, fără excepții, trebuie să facă obiectul plângerilor individuale.

Curtea la fel consideră că remarcă care a fost făcută de către reclamant în cadrul unei conversații verbale, și nu scrise, reacția procurorului general și condamnarea care a urmat erau disproporționale. Curtea reamintește că persoanele care ocupă funcții publice nu trebuie să angajeze lejer persecutări penale, îndeosebi dacă există alte mijloace de a răspunde criticilor nejustificate a adversarilor săi. Chiar dacă sistemul de drept intern permitea aplicarea unei măsuri mai grave, pedeapsa la care a fost supus reclamantul constituia, totuși, o sancțiune penală, și presupunea ca atare înscrierea ei în cazierul judiciar al reclamantului.

Curtea conchide că restricția aplicată dreptului reclamantului la libertatea expresiei nu răspundea unei

		<p>necesități sociale imperioase și că aceasta nu era necesară într-o societate democratică. Curtea decide, în unanimitate, comiterea încălcării prevederilor articolului 10 (libertatea expresiei) a Convenției Europene a Drepturilor Omului</p> <p>În baza articolului 41 (satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantului 23 Euro (EUR) în calitate de prejudiciu material, 2 000 Euro – prejudiciu moral și 1 500 Euro pentru compensarea altor prejudicii și cheltuieli.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza PATRONO, CASCINI și STEFANELLI versus ITALIA (№10180/04)</p>	<p>20.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamanții, Antonio Patrono, Giuseppe Cascini și Vittoria Stefanelli sunt cetățeni italieni, născuți, respectiv, în 1956, 1965 și 1959 domiciliați la Roma.</p> <p>Magistrați de profesie, la momentul desfășurării evenimentelor ei erau detașați la biroul legislativ («Ufficio Legislativo») al Ministerului Justiției.</p> <p>La 2 octombrie 2001, în cadrul unei discuții a legii cu privire la comisiile rogatorii internaționale în fața Camerelor legislative, senatorul Calvi a comunicat existența unei note interne a biroului legislativ care critica legea în cauză. Ziua următoare, d-l Castelli, Ministrul Justiției, l-a informat pe președintele Consiliului Superior al Magistraturii că dorea să reorganizeze biroul legislativ și, ca urmare, cerea ca cei trei reclamanți să nu facă parte din acest organ și să fie reintegrați în posturile lor.</p> <p>În consecință, reclamanții au fost reintegrați în posturile lor anterioare.</p> <p>La 5 octombrie 2001, ziarul Il Corriere della sera (Curierul de seară) a publicat un interviu cu d-l Taormina, deputat al Parlamentului, intitulat «Taormina: este just de a-i demite pe acești magistrați nu prea discreți». D-l Taormina, în special, a declarat: «Judecătorii detașați pe lângă Ministerul Justiției, sunt puși la dispoziție în mod tehnic. De fapt, nu mai sunt magistrați, ci angajați ai ministerului, adică, persoane subordonate Ministrului. Dacă ei nu sunt de acord, atunci sunt obligați să plece. Eu cred că există chiar răspundere penală pentru judecătorii care au încălcat principiul de a se abține de la orice comentarii. Ca urmare, d-l Castelli a făcut bine că i-a demis».</p> <p>Ziua următoare, adică la 6 octombrie 2001, ziarul Il Giorno (Ziua) a publicat un interviu cu d-l Pecorella, deputat al Parlamentului și președinte al Comisiei de Justiție, intitulat «Se pare că ne aflăm în anii 70: togile roșii au revenit». Rugat să se expună pe marginea subiectului dacă d-l Castelli a făcut bine că a înlăturat din funcție judecătorii biroului legislativ, d-l Pecorella a răspuns: «Ministrul singur trebuie să-și aleagă colaboratorii. Există obligațiuni de confidențialitate și loialitate; acestea fiind încălcate [de către magistrații în cauză], nu mai există legături de încredere cu ministrul. Dacă era vorba de militari, ei ar fi fost judecați de către Curtea marțială. D-l Castelli a făcut ceea ce urma și putea să facă. Decizia sa nu a fost luată din cauza opiniilor</p>

exprimate de către acești magistrați, ci din cauza comiterii unui act de neloialitate».

Considerând că aceste expuneri le-au lezat onoarea și reputația, reclamantii au depus plângere contra d-lor Taormina și Pecorella de defăimare agravată prin publicare în presă. Ca urmare, contra reclamanților au fost întreprinse două proceduri.

La 18 decembrie 2002 și 27 mai 2003, Parlamentul a considerat că faptele incriminate cădeau sub incidența imunității parlamentare prevăzute de articolul 68 § 1 al Constituției italiene, opiniile fiind exprimate în cadrul exercitării funcțiilor parlamentare. Aplicând această dispoziție, judecătorul de investigații preliminară a decis că nu era cazul de a examina plângerea îndreptată contra d-nilor Taormina și Pecorella.

Plângeri

Reclamantii susțineau că faptul de considerare a expunerilor litigioase ca fiind acoperite de către imunitatea parlamentară a avut drept consecință privarea de dreptul lor de acces la justiție. Ei invocau prevederile articolelor 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil), 13 (dreptul la un recurs efectiv) și 14 (interzicerea discriminării).

Decizia Curții

Articolul 6 § 1 al Convenției

Curtea menționează că drept urmare a declarației Parlamentului conform căreia spusele d-lor Taormina și Pecorella cădeau sub incidența imunității parlamentare, persecutările angajate contra ultimilor au fost clasate și, în așa mod reclamantii au fost privați de posibilitatea de a-și repara prejudiciul cerut. În așa mod, a fost periclitat dreptul lor de acces la justiție.

Curtea, printre altele, notează că imunitățile parlamentare constituie o practică de lungă durată, îndreptată spre permiterea liberei expresii reprezentanților poporului și a împiedica întreprinderea persecuțiilor partizanale care ar putea împiedica exercitarea nestingherită a funcției parlamentare. Reieșind din aceasta, Curtea consideră că ingerința în cauză era prevăzută de către normele articolului 68 § 1 a Constituției, urmărind scopuri legitime și anume protecția liberelor dezbateri parlamentare și menținerea separației puterilor legislative și judiciare.

Trecând la aprecierea faptului dacă această ingerință era una proporțională, Curtea consideră că declarațiile litigioase nu erau legate de exercitarea funcțiilor parlamentare stricto sensu. Parlamentarii nu și-au exprimat opiniile de natură politică, ci și-au exprimat părerea despre comportamentul incorect al reclamanților. Conform părerii Curții, absența unei legături evidente între activitatea parlamentară și exprimările contestate duce la o interpretare

		<p>restrânsă a noțiunii de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele aplicate.</p> <p>În aceste circumstanțe, Curtea consideră că deciziile ce țineau de faptul că nu era cazul de a examina plângerea depusă contra d-lor Taormina și Pecorella nu au respectat echilibrul just care trebuie să existe între exigențele unui interes general al comunității și imperativele protecției drepturilor fundamentale ale persoanei. Curtea la fel acordă importanță și faptului că după deliberările Parlamentului reclamantii nu dispuneau de alte metode rezonabile pentru a-și proteja în mod eficace drepturile sale garantate de Convenție. Ca urmare, Curtea conchide că a fost comisă încălcarea prevederilor articolului 6 § 1.</p> <p><u>Articolele 13 și 14 ale Convenției</u></p> <p>Curtea notează că plângerea fondată pe încălcarea normelor articolului 13 ține de aceleași fapte ca și cele deja examinate sub unghiul articolului 6 § 1 și, drept urmare, consideră că nu este cazul de a examina dacă au fost încălcate normele acestei dispoziții. Drept urmare, ținând cont de concluzia la care deja a ajuns Curtea în ceea ce ține de normele articolului 6 § 1, ea consideră că nu este cazul de a examina separat plângerea reclamantilor din punct de vedere al dispozițiilor articolului 14.</p> <p>Aplicând normele articolului 41 (satisfacție echitabilă) al Convenției, Curtea alocă fiecărui reclamant 8 000 Euro (EUR) în calitate de recompensă a prejudiciului moral și 2 000 EUR – cheltuieli și alte recompense.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza ROSEIRO BENTO versus PORTUGALIA (Nº29288/02)</p>	<p>18.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamantul, Carlos Fernandes Roseiro Bento, este un cetățean portughez în vârstă de 51 ani care locuiește la Vagos (Portugalia). Medic de profesie, la momentul desfășurării evenimentelor, reclamantul deținea funcția de primar al orașului Vagos, în urma alegerii sale pe listele Partidului popular (CDS-PP).</p> <p>În aprilie 1996, în cadrul adunării municipale, reclamantul a avut o intercalare verbală cu P.M, consilier municipal ales de pe listele Partidului Social - Democrat (PSD). Acesta din urmă contesta modul de gestionare al orașului, afirmând că orașul nu putea fi gestionat ca o prăvălie sau un cabinet medical, susținând că nu va accepta tratarea locuitorilor orașului Vagos în calitate de «marionete» supuse «cultului personalității », instaurat de către reclamant. Drept răspuns, d-l Roseiro Bento l-a învinuit pe P.M. de «autism politic», practicând «trădarea machiavelică, premeditată și răutăcioasă» și a calificat spusele sale drept «râgâieli ale spiritului la duhorile politice fetide».</p> <p>Ca urmare a depunerii unei plângeri de către P.M, reclamantul a fost acuzat de injurie. Aplicând legea cu privire la amnistie n° 29/99 din 12 mai 1999, în iunie 1999 judecătorul de instrucție a pronunțat extinderea procedurii.</p>

Pronunțându-se asupra cererii de compensare a prejudiciilor și intereselor depuse, tribunalul de Vagos, printr-o hotărâre din 22 februarie 2001, l-a condamnat pe d-l Roseiro Bento la plata unei amenzi în mărime de 200 000 escudos portugheze, ceea ce constituie aproximativ 1 000 EUR.

Reclamantul a contestat această hotărâre în instanța de apel. La 20 iunie 2001, Curtea de Apel din Coimbra a declarat cererea inadmisibilă, pe motiv că ținând cont de mărimea sumei amenzii, nu era posibil, conform legii, de a introduce o cerere de recurs. Reclamantul la fel a depus un recurs constituțional care a fost respins de către Tribunalul Constituțional la 27 februarie 2002.

Reclamantul a participat la alegerile municipale care au avut loc în luna decembrie 2001, figurând pe listele CDS-PP, însă nu a fost reales în funcție, funcția de primar al orașului Vagos fiind ocupată de un candidat al PSD.

Plângerea

Reclamantul susținea că condamnarea sa i-a lezat dreptul la libertatea expresiei, garantat de către prevederile articolului 10 al Convenției.

Decizia Curții

Curtea consideră că condamnarea reclamantului se prezintă drept o ingerință în dreptul său la libertatea expresiei.

În ceea ce ține de contextul în care s-a desfășurat acest eveniment, Curtea notează că ambii participanți discutau despre modul de gestionare al orașului Vagos de către reclamant, primarul orașului. Calitatea de primar a reclamantului certifică importanța cazului. În ceea ce ține de P.M, Curtea notează că deținând funcția de consilier municipal, ales de pe listele opoziției municipale, acesta acționa în calitate de om politic. În această privință, Curtea reamintește că limitele criticii admisibile în ceea ce ține de un om politic care acționează în calitate de personaj public sunt mai largi, comparativ cu o persoană simplă.

Luând în considerare faptul că declarațiile în sine erau polemice, P.M. urma să se aștepte la o reacție corespunzătoare din partea reclamantului. Curtea admite că d-l Roseiro Bento a utilizat un limbaj provocator și, mai mult decât atât, lipsit de eleganță față de adversarul său politic. Totuși, deseori injuriile politice se răsfrâng și pe plan personal: acestea sunt pericolele jocului politic și liberei dezbateri ale ideilor, garantate de către o societate democratică. Citite în context, expresiile în cauză pot fi cu greu considerate drept unele excesive, cu atât mai mult dacă ținem cont de declarațiile la fel de virulente ale pârâtului. La fel urmează să luăm în considerare și faptul că declarațiile în cauză au fost lansate în cadrul unei dezbateri verbale, reclamantul neavând posibilitatea de a le reformula, perfecta

		<p>sau să și le retragă înainte ca acestea să devină publice.</p> <p>Printre altele, Curtea notează că spusele în cauză au fost lansate în cursul unei reuniuni a adunării municipale a orașului. Chiar dacă declarațiile nu erau acoperite de o oarecare imunitate parlamentară, nu există îndoială că acestea au fost pronunțate într-un moment puțin comparabil cu cel parlamentar în ceea ce ține de interesul pe care-l reprezintă pentru societate protecția dreptului la libertatea expresiei. În condițiile unei democrații, parlamentul sau organele comparabile sunt acele tribune indispensabile pentru dezbaterile politice. O ingerință în dreptul la libertatea expresiei exersată în cadrul acestor organe nu poate fi justificată decât dacă există motive imperioase care lipsesc în acest caz.</p> <p>În fine, dacă e să admitem că reclamantul nu a fost supus vreunei sancțiuni penale, din cauza aplicării unei legi cu privire la amnistie, acesta, totuși, a fost condamnat la plata recompenselor prejudiciilor și intereselor pârâtului. În această privință, Curtea reamintește că nu are importanță caracterul minor al sancțiunii, ci însuși faptul condamnării, chiar și dacă o asemenea condamnare are doar un caracter civil.</p> <p>Concluzionând, Curtea consideră că, dacă motivele invocate de către jurisdicțiile portugheze pentru a justifica condamnarea reclamantului puteau fi considerate pertinente, acestea, însă, nu erau suficiente și nu corespund, deci, vreunei necesități sociale imperioase. Condamnarea d-lui Roseiro Bento nu reprezenta un mijloc proporționat, în mod rezonabil, față de scopul legitim urmărit.</p> <p>Curtea a decis, în unanimitate, încălcarea prevederilor articolului 10 al Convenției.</p> <p>Curtea hotărăște în unanimitate că constatarea unei încălcări în sine însuși oferă o satisfacție echitabilă suficientă pentru compensarea prejudiciului moral căruia i-a fost supus reclamantul și-i alocă acestuia, aplicând dispozițiile articolului 41 (satisfacție echitabilă) al Convenției, 1 000 Euro (EUR) în calitate de restituire a prejudiciului material și 7 500 EUR cheltuieli și alte recompense.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza BRASILIER versus FRANȚA (№71343/01)</p>	<p>11.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamantul, Benoît Brasilier este un cetățean al Franței în vârstă de 51 ani care locuiește la Paris.</p> <p>În 1997, reclamantul a candidat la alegerile legislative în a 2-a circumscripție a Parisului; d-l Jean Tiberi era adversarul său, fost deputat și primar al Parisului.</p> <p>În ziua primului tur al alegerilor, și anume pe 25 mai 1997, reclamantul a constatat că în birourile de votare nu exista nici un buletin de vot cu numele său, în timp ce el a dat la imprimare 60 000 pe care le-a remis Biroului de distribuire care apoi au fost remise serviciilor primăriei Parisului răspunzătoare de repartizarea acestora la diferite birouri de</p>

vot. În aceeași zi reclamantul a depus o plângere privitor la furtul buletinelor sale de vot. La 10 iulie 1997, procurorul l-a informat despre decizia sa de a nu da curs acestei plângeri.

Pe parcursul lunilor iunie și iulie 1997, reclamantul a participat la mai multe manifestații publice care s-au desfășurat pe piața Panteonului, autorizate de către autoritățile respective. La una dintre acestea, au fost distribuite mici tratate în care se făcea apel la invalidarea alegerilor d-lui Tiberi și în care acesta din urmă era acuzat de trișarea alegerilor; De asemenea, erau afișate în fața Primăriei panouri cu inscripțiile «TIBERI, TU NE STRICI URNELE» și «ÎN FAȚĂ: BIROUL FRAUDEI, FURTURILOR și INTRIGILOR POLITICE».

D-l Tiberi a depus o plângere contra lui X pentru defăimarea unei persoane deținătoare a mandatului public. Recunoscând că a scris atât tratatul, cât și panourile și că le-a expus pe ultimele, reclamantul a fost supus unei examinări.

În răstimp, la 20 februarie 1998 Consiliul Constituțional a respins cererea de anulare a alegerilor. În particular, instanța a relevat un cumul de fapte grave și repetate de natură a atesta existența unei anumite manevrări la momentul elaborării listelor electorale a circumscripției n° 5, la fel ca și un șir de iregularități în utilizarea procurilor și cartelelor electorale, însă a considerat că aceste fapte nu au putut pereclita rezultatul scrutinului. În ceea ce ține de lipsa buletinelor de vot ale reclamantului și a unui alt candidat la alegeri în birourile de vot, Consiliul a decis că aceștia au omis să furnizeze buletinele sale la primărie înainte de data limită, fixată în Codul electoral.

La 19 martie 1999, d-l Brasilier a fost achitat de Tribunalul corecțional al Parisului care a considerat că spusele litigioase se înscriau în limitele obiectului manifestației care a fost autorizată de către autorități. Pronunțându-se asupra cererii de examinare în apel, depusă de către d-l Tiberi, Curtea de Apel a Parisului a constatat că, în absența apelului din partea Ministerului Public, respingerea cauzei reclamantului a devenit definitivă. Totuși, Curtea de Apel a considerat că neprezentând dovada afirmațiilor sale, d-l Brasilier a comis un delict civil; drept consecință, instanța l-a condamnat să-i plătească d-lui Tiberi o amendă în valoarea unui franc în calitate de compensare a prejudiciilor și intereselor. Reclamantul a pierdut cauza în fața instanței de casație.

Plângerea

Reclamantul susținea că condamnarea sa civilă la achitarea unui franc d-lui Tiberi în calitate de compensare a prejudiciilor și intereselor acestuia a încălcat prevederile articolului 10 a Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea notează că condamnarea reclamantului se prezintă drept o «ingerință» în exersarea dreptului acestuia la libertatea expresiei, ingerință care era prevăzută de dispozițiile legii și care urmărea scopuri legitime.

Întru determinarea faptului dacă această intervenție era «necesară într-o societate democratică», Curtea relevă că organele jurisdicționale franceze au considerat că reclamantul a comis un delict civil, întrucât acesta nu a stabilit veridicitatea spuselor sale înscrise pe panouri și în tratat. În această privință, Curtea reamintește că urmează a se distinge între declarațiile de fapt, materialitatea cărora poate fi dovedită și judecățile de valoare care nu pot fi supuse demonstrări exactității acestora. Curtea, printre altele, reamintește că chiar dacă o declarație echivalează cu o judecată de valoare, proporționalitatea intervenienței depinde de existența unei baze factice.

În particular, și contrar hotărârii Curții de Apel din Paris, CEDO consideră că declarațiile incriminate țineau de probleme de interes public și constituiau, ținând cont de tonalitatea generală a panourilor și tratatului, mai degrabă niște judecăți de valoare decât declarații pure de fapt.

Curtea notează că organele jurisdicționale franceze au stabilit că faptele menționate se înscriau «în cadrul unei polemici nutrite», care implica și alți adversari ai primăriei și era obiectul numeroaselor articole din presa națională. Printre altele, fostul primar, adversar al reclamantului și parte civilă contra lui, finalmente a fost supus examinării condusă de către un judecător de instrucțiune a Parisului pentru manevrările frauduloase de natură să submineze scrutinul din 1997. Chiar dacă e să ținem cont de prezumția nevinovăției, conform căreia, o persoană supusă examinării nu poate fi considerată culpabilă până la proba contrarie, în cazul dat, totuși, baza faptică existând ca atare, atunci, cu atât mai mult, aceasta se referă la o persoană «defăimată» care deținea postul de primar și avea responsabilitatea de a organiza scrutinul și de a asigura buna derulare a acestuia.

În ceea ce ține de înseși spusele în cauză, Curtea consideră că, evident, acestea aveau o conotație negativă, dar, în pofida unei anumite ostilități și gravități, întrebarea centrală a panourilor și tratatului incriminate țineau de procesul derulării unui scrutin electoral. Or, dezbaterile politice libere constituie esența funcționării democratice.

Curtea acordă cea mai mare importanță libertății expresiei în contextul dezbaterilor politice și consideră că un discurs politic nu poate fi restrâns decât dacă există motive imperioase. În particular, spusele litigioase vizau un deputat, primar al Parisului și primar al circumscripției aV^a a Parisului care, cu siguranță, era o personalitate politică și mediatizată; înseși reclamantul era candidat la alegerile

		<p>litigioase. Or, ingerințele în libertatea expresiei unui membru a opoziției care reprezintă alegătorii săi, semnaleză preocupările lor și apără interesele acestora, indică Curții asupra necesității de a efectua un control din cele mai stricte. În această privință, Curtea reamintește că un adversar al ideilor și pozițiilor oficiale trebuie să aibă posibilitatea de a discuta regularitatea unor alegeri și că în contextul unei competiții electorale, vivacitatea discursurilor este mai tolerabilă, comparativ cu alte circumstanțe.</p> <p>În ceea ce ține de pedeapsa aplicată reclamantului, chiar luând în considerare că condamnarea la plata unui «franc simbolic» este una dintre cele mai moderate posibile, Curtea estimează că aceasta, prin sine înseși, nu este de ajuns pentru a justifica ingerința în dreptul reclamantului la libertatea expresiei. Printre altele, Curtea de nenumărate ori a subliniat că un asemenea atentat la libertatea expresiei poate avea un efect de frânare a exercitării acestei libertăți.</p> <p>În concluzie, Curtea consideră că condamnarea d-lui Brasilier se prezintă drept o ingerință neproportională în dreptul reclamantului la libertatea expresiei.</p> <p>Curtea a conchis, în unanimitate, încălcarea prevederilor articolului 10 (libertatea expresiei) a Convenției Europene a Drepturilor Omului.</p> <p>Întrucât reclamantul nu a depus nici o cerere de satisfacție echitabilă, Curtea consideră că nu este cazul de a-i aloca o oarecare recompensă în baza dispozițiilor articolului 41 (satisfacție echitabilă) a Convenției.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza MEHMET EMIN YILDIZ și alții versus TURCIA (№60608/00)</p>	<p>11.04.2006</p>	<p>Cei 15 reclamânți sunt cetățeni ai Turciei, iar societatea cu răspundere limitată ADA Basın Yayın ve Yayıncılık Sanayi este o companie turcească. Ei sunt și proprietarii, și angajații cotidianului 2000'de Yeni Gündem («În 2000, o nouă orânduire a zilei»), la fel ca și a societății de editare.</p> <p>Cotidianul 2000'de Yeni Gündem a apărut pentru prima dată la 27 mai 2000. La 1 iunie 2000, aplicând dispozițiile articolului 11 e) a legii n° 2935 cu privire la starea excepțională, prefectul regiunii în care a fost declarată starea excepțională a adoptat o hotărâre care interzicea, fără a indica careva limite în timp, introducerea, distribuirea și comercializarea cotidianului în această regiune.</p> <p>Reclamânții susțineau că interzicerea de a introduce și difuza cotidianul în regiunea în care a fost declarată starea excepțională a constituit o ingerință nejustificată în exercitarea dreptului lor la libertatea de a comunica informații sau idei, încălcând, în așa mod, dispozițiile articolului 10 (libertatea expresiei). Invocând prevederile articolului 13 (dreptul la un recurs efectiv), ei se plâneau de imposibilitatea de a ataca această interdicție.</p> <p>Curtea consideră că absența unui control jurisdicțional în cazul emiterii unei interdicții administrative îi lipsește pe reclamânți de garanții suficiente întru evitarea eventualelor abuzuri. Reieșind din cele expuse, ingerința bazată pe</p>

		<p>dispozițiile articolului 11 e) a legii n° 2935 și aplicarea acesteia în cazul dat, nu poate fi considerată drept una «necesară într-o societate democratică» și depășește exigențele scopului legitim urmărit. În consecință, Curtea conchide în unanimitate comiterea încălcării normelor articolului 10.</p> <p>În același timp, în ceea ce ține de absența posibilității în sistemul dreptului intern al Turciei de a depune o cerere de recurs contra deciziei luate de către prefect, Curtea la fel conchide, în unanimitate, încălcarea prevederilor articolului 13.</p> <p>Cu titlu de satisfacție echitabilă, Curtea alocă reclamanților în comun 7 500 EUR în calitate de compensare a prejudiciului moral și 1 500 EUR cheltuieli și alte recompense, minus 685 EUR care au fost deja primite de la Consiliul Europei în calitate de plată pentru asistența judiciară.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza SEVGI YILMAZ versus TURCIA (№62230/00)</p>	<p>11.04.2006</p>	<p>Reclamanta, Sevgi Yılmaz, deține cetățenia turcească și este născută în a. 1971, locuiește la Urfa (Turcia).</p> <p>În aprilie 1998, reclamanta a ținut un discurs cu ocazia unei reuniuni organizate de către secția departamentală a Elazığ a Partidului Forței de Muncă (Emeğin Partisi). În acest discurs, în particular, se statua că «muncitorii săraci kurzi sunt forțați să plece din țara lor, din satele lor și sunt forțați să se exprime într-o limbă pe care n-o cunosc și într-un oraș necunoscut, sunt reprezentați drept criminali potențiali din adâncurile provinciale», și glorifica «hora oamenilor care doresc să se exprime în propria limbă» și acea a «popoarelor frățești (...)».</p> <p>Persecutată penal pentru incitarea poporului la ură și ostilitate pe bază de discriminare fondată pe apartenența la o clasă socială, o rasă sau confesie, la 28 septembrie 1999 Curtea de Securitate a Statului din Malatza, a condamnat reclamanta la un an de închisoare, executarea căreia, însă, a fost suspendată.</p> <p>Reclamanta susținea că condamnarea sa penală a încălcat dispozițiile articolului 10 (libertatea expresiei).</p> <p>Curtea consideră că motivele invocate de către jurisdicțiile turcești nu pot fi considerate, prin sine înseși, drept fiind suficiente pentru a justifica interveniența în dreptul reclamantei la libertatea expresiei. Ca urmare, instanța nu vede nici un fapt care, în cadrul acestor spuse, poate fi considerat drept un apel la violență, răscoală sau la o altă formă de respingere a principiilor democratice; reclamanta exprima, într-un stil idilic, dorința sa de a vedea oamenii înzestrați cu drepturile sale culturale. Curtea la fel notează și severitatea pedepsei aplicate reclamantei.</p> <p>În aceste circumstanțe, Curtea conchide în unanimitate comiterea încălcării prevederilor articolului 10 și-i alocă reclamantei 3 000 EUR în calitate de recompensă a prejudiciului moral.</p>

<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza MALISIEWICZ-GAȘIOR versus POLONIA (№43797/98)</p>	<p>06.04.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamanta, Izabela Malisiewicz-Gașior, este o cetățeană a Poloniei, născută în 1950 și locuiește la Łódź (Polonia). Ea este coreograf de profesie și a fost candidat independent la alegerile legislative din 1993.</p> <p>La 10 iunie 1992, Andrzej Kern care la momentul desfășurării faptelor era vice-președinte al Sejm-ului (camera de jos a Parlamentului polonez), a informat parchetul orașului Łódź despre existența unei plângeri contra d-nei Malisiewicz-Gașior. El susținea că aceasta din urmă și-a răpit fiica sa, M.K., în vârstă de 17 ani. Totuși, conform spuselor d-nei Malisiewicz-Gașior, M.K. a fugit de acasă, fiind însoțită doar de fiul persoanei interesate, prietenul său de mult timp (cu care ulterior s-a căsătorit). Procurorul regional care, conform spuselor reclamantei, era un prieten al d-lui Kern, a transmis cazul spre examinare adjunctului procurorului regional. Acesta a autorizat efectuarea unei percheziții în apartamentul d-nei Malisiewicz-Gașior pentru a o găsi pe M.K. și droguri, la fel ca și punerea sub ascultare a liniei telefonice a reclamantei.</p> <p>La 11 iunie 1992 la ora patru dimineața, polițiștii au percheziționat apartamentul d-nei Malisiewicz-Gașior, dar nu au găsit-o nici pe M. K., nici drogurile.</p> <p>La 29 iunie 1992, reclamanta a fost arestată pentru răpirea persoanei și pusă în detenție în spitalul carceral din Łódź, se pare că la serviciul psihiatric. Ea a fost eliberată la 2 iulie 1992.</p> <p>Presa poloneză a făcut zvon mare pe marginea acestei răpiri.</p> <p>Reclamanta a reușit ca dosarul ei să fie transmis spre examinare unui procuror din afara regiunii Łódź. La 16 septembrie 1992, noul procuror a pus capăt persecuțiilor întreprinse contra reclamantei, întrucât el considera că acușările de furt ale persoanei erau lipsite de fond.</p> <p>În 1993, d-na Malisiewicz-Gașior a hotărât să candideze în calitate de candidat independent la alegerile legislative. În cadrul campaniei electorale, și anume în august și septembrie 1993, ea a publicat în săptămânalul «Angora» două articole în care-l acuza pe d-l Kern de comiterea unui «abuz de putere», de organizarea arestării sale și detenție în celula psihiatrică și pentru că a pus sub ascultare linia sa telefonică, precum și de percheziționarea apartamentului său și căutării drogurilor. Ea la fel descria și viziunea sa asupra funcțiilor senatorului (Senatul fiind camera de sus a Parlamentului polonez). Ulterior aceste declarații au fost difuzate la radio și canalele locale de televiziune.</p> <p>La 27 septembrie 1993, d-l Kern a întreprins persecuții private contra d-nei Malisiewicz-Gașior, acuzând-o de defăimare (zniesławienie), infracțiune conținută în articolul 178 § 2 al Codului penal. La 19 mai 1996 reclamanta a fost condamnată: organele jurisdicționale interne au hotărât că</p>
---	-------------------	--

comentariile formulate de d-na Malisiewicz-Gașior în privința d-lui Kern sunt defăimătoare și, în același timp, inexacte și au considerat că aceasta a acționat în interesul său personal și nu în cel general. D-na Malisiewicz-Gașior a depus cerere în instanța de apel, dar a pierdut cauza. Totuși, în cadrul examinării cazului în instanța de apel, pedeapsa reclamantei care inițial constituia 18 luni de privațiune de libertate cu suspendarea executării, a fost redusă la un an. Instanțele de apel la fel au recunoscut că reclamanta putea avea, incontestabil, sentimentul că autoritățile de persecutare au fost «prea active» în privința sa. În sfârșit, reclamanta a fost condamnată să plătească prețul de publicare a hotărârii judecătorești pe cazul său într-un cotidian național, precum și să publice în săptămânalul «Angora» scuzele sale aduse d-lui Kern și să achite 480 zlotys polonezi (PLN) în calitate de restituire a cheltuielilor și alte recompense și 90 PLN în Trezoreria publică.

Mediatorul polonez a hotărât că procurorii regionali din Łódź au încălcat legea și că organele jurisdicționale nu au ținut cont de elementele importante de dovadă care o îndreptăteau pe d-na Malisiewicz-Gașior.

Organele jurisdicționale poloneze, pentru a termina cazul, au decis să nu execute pedeapsa aplicată d-nei Malisiewicz-Gașior ce consta în privațiune de libertate, deși reclamanta nu și-a publicat scuzele sale față de d-l Kern.

Plângerea

Invocând prevederile articolului 10 a Convenției, reclamanta se plângea de condamnarea sa pe cauză de defăimare.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea observă că comentariile formulate de către reclamantă cu privire la d-l Kern figurau în articolele pe care aceasta le-a publicat în cursul campaniei sale de candidare la alegerile legislative, articole, în care ea la fel își expunea convingerile politice și viziunea asupra funcțiilor senatorului.

Printre altele, comentariile erau fondate pe experiența personală a d-nei Malisiewicz-Gașior: cererea d-lui Kern ținea de angajarea unei proceduri penale contra reclamantei și evenimentele care au urmat. Curtea de apel a estimat că reclamanta putea avea sentimentul că procurorii din Łódź au fost excesiv de activi în privința sa. În plus, mediatorul a considerat că anumiți procurori chiar au depășit legea. Întrucât dosarul reclamantei a fost transmis unui alt procuror, persecutările întreprinse contra ei au fost întrerupte, pentru că procurorul a considerat acuzațiile drept fiind nefondate.

În așa mod, Curtea consideră că învinuirile de abuz de

		<p>putere, formulate de către reclamantă nu constituiau o atacă personală nefondată, ci țineau de dezbaterile politice. Chiar dacă unele declarații conțineau cuvinte dure, acestea vizau un om politic bine cunoscut, în privința căruia limitele criticii admisibile sunt mai largi comparativ cu un simplu individ. Curtea reamintește că un discurs politic nu poate fi restrâns decât dacă există motive imperioase. Permiteea restricțiilor largi în anumite cazuri, la sigur, va afecta respectarea dreptului la libertatea expresiei în general în Statul dat.</p> <p>Curtea nu susține părerea organelor jurisdicționale interne, conform căreia reclamanta a acționat în interesul său personal. Problemele invocate de către reclamantă în aceste articole țineau de interesul general. Curtea reamintește că dreptul de a candida la alegeri, conform sistemului Convenției este primordial și crucial pentru stabilirea și menținerea bazelor unei veritabile democrații, dirijate de către preeminența dreptului.</p> <p>Curtea la fel observă că organele jurisdicționale ale Poloniei nu au ținut cont de faptul că d-l Kern, fiind un om politic, urma să dea dovadă de un grad mai înalt de toleranță față de critică. În așa mod, Curtea consideră că autoritățile interne au neglijat importanța crucială a libertății dezbaterilor politice într-o societate democratică, în particular pentru desfășurarea unor alegeri libere.</p> <p>În fine, Curtea consideră că defăimarea unui om politic în cadrul dezbaterilor politice foarte animate nu poate justifica aplicarea unei pedepse în formă de privațiune de libertate. Condamnarea reclamantei pentru că în cursul campaniei sale a făcut declarații în presa scrisă și orală, în care susținea că a fost comis un caz de abuz de putere din partea uneia dintre cele mai influente persoane politice ale țării a trebuit să producă un efect inhibitoriu asupra dreptului la libertatea expresiei în dezbaterile publice generale.</p> <p>În consecință, Curtea estimează că nu exista vreun raport rezonabil de proporționalitate între măsurile aplicate de către organele jurisdicționale interne și scopul legitim urmărit. Deci, autoritățile poloneze nu au reușit să asigure un echilibru just între diversele interese care erau în joc. Considerând că lezarea dreptului d-nei Malisiewicz-Gașior la exercitarea libertății expresiei nu era «necesară într-o societate democratică», Curtea decide, în unanimitate, că au fost încălcate normele articolului 10.</p> <p>Aplicând prevederile articolului 41 (satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantei 5 000 Euro (EUR) în calitate de compensare a prejudiciului moral.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza ŽDANOKA versus LETONIA (№58278/00)</p>	<p>16.03.2006</p>	<p>Faptele principale</p> <p>Reclamanta, Tatjana Ždanoka, este o cetățeană a Letoniei în vârstă de 55 ani care locuiește la Riga. La momentul de față ea deține mandatul de deputat în Parlamentul European. Cererea ține de neelegibilitatea reclamantei în Letonia,</p>

fondată pe faptul că anterior aceasta a aparținut unui partid politic, declarat anticonstituțional și pe activitățile efectuate în cadrul lui.

În 1971, d-na Ždanoka a devenit membru al Partidului comunist al Letoniei («PCL»), ramură regională a Partidului comunist al Uniunii Sovietice («PCUS»). În 1990, reclamanta a fost aleasă în funcție de deputat al Consiliului Suprem (Augstākā Padome) al «Republicii Sovietice Socialiste Letoniene». După declararea independenței a Letoniei în mai 1990, PCL care a participat la două tentative de lovitură de stat, a fost declarat anticonstituțional și la 10 septembrie 1991 Consiliul Suprem a declarat dizolvarea sa.

În 1993, reclamanta a devenit președinte a «Mișcării pentru justiția socială și egalitatea drepturilor în Letonia» («Kustība par sociālo taisnīgumu un līdztiesību Latvijā») care ulterior s-a transformat într-un partid politic «Līdztiesība» («Egalitatea drepturilor»). În 1997 ea a fost aleasă în consiliul municipal din Riga și a încercat să candideze la alegerile legislative din 1998. Cu toate acestea, Comisia Electorală Centrală a considerat că această candidatură nu corespundea legislației electorale, și anume prevederilor articolului 5 § 6 al legii din 1995, conform căruia persoanele care «au participat activ» (darbojušās) la activitățile PCL după 13 ianuarie 1991 sunt declarate neeligibile. Nedorind să pună în pericol perspectiva de înregistrare a întregii liste, reclamanta și-a retras candidatura.

După ce Procuratura Generală a depus cerere de recurs, Curtea regională din Riga a emis o hotărâre în care se constata participarea activă a reclamantei la activitățile PCL după 13 ianuarie 1991. La 15 decembrie 1999 Camera Afacerilor Civile a Curții Supreme, examinând cazul în apel, a lăsat hotărârea fără schimbări; această hotărâre fiind executorie, reclamanta a devenit neeligibilă și a pierdut mandatul său de consilier municipal. Reclamanta a depus o cerere de casare la Senatul Curții Supreme care, însă, nu a fost acceptată.

Reclamanta a încercat să candideze la alegerile legislative din 2002; partidul pe listele căruia ea candida a format împreună cu alte două partide o coaliție electorală intitulată «PCTVL» («Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā», «Pentru Drepturile Omului într-o Letonie Unită»). Totuși, referindu-se la hotărârea emisă de către Camera Afacerilor Civile în 1999, Comisia Electorală Centrală a radiat numele său din lista candidaților.

D-na Ždanoka a fost prima pe lista coaliției «PCTVL» la alegerile europene din iunie 2004 în cadrul cărora ea a fost aleasă în funcția de deputat al Parlamentului European.

Plângeri

Reclamanta denunța încălcarea dreptului său de a candida la alegeri din motiv de neeligibilitate. Ea susținea că au fost încălcate prevederile articolului 3 al Protocolului n° 1 din cauza aplicării față de ea a dispozițiilor articolului 5 § 6 a legii din 1995 Cu privire la alegerile legislative, ceea ce a servit ca motiv pentru ca reclamanta să nu poată candida la alegerile Parlamentare din Letonia pentru că a «participat activ» la activitățile PCUS (PCL) după 13 ianuarie 1991.

Printre altele, reclamanta susținea că imposibilitatea sa de a candida atât la alegerile Parlamentare, cât și la cele în consiliile municipale, a încălcat prevederile articolelor 10 și 11 ale Convenției.

Decizia Curții

Articolul 3 al Protocolului n° 1

Conform părerii Curții, prevederile articolelor litigioase din componența legislației electorale nu aveau drept obiect principal sancționarea persoanelor care au militat activ în cadrul PCL, dar, mai întâi de toate, de a proteja integritatea procesului democratic prin excluderea participării la lucrările corpului legislativ democratic a celor care au jucat un rol activ și de dirijare într-un partid implicat direct în tentativa loviturii de stat prin violarea regimului democratic nou ales.

În privința evenimentelor cruciale pentru renașterea democrației în Letonia, care au avut loc după 13 ianuarie 1991, legiuitorul leton putea, în mod rezonabil, să presupună că liderii principali ai PCL aveau o poziție antidemocratică, cu excepția cazului dacă prin acțiunile sale cei interesați au încercat să demonstreze contrariul, de exemplu, decizându-se de PCL la momentul desfășurării evenimentelor. Or, reclamanta nu a formulat nici o declarație prin care ar fi indicat că ea se dezicea de PCUS sau de PCL la acel moment sau ulterior.

În opinia Curții, faptul că autoritățile letoniene au considerat că fosta poziție a d-nei Ždanoka în sânul PCL, alături de comportamentul său pe parcursul evenimentelor din 1991, justifică și astăzi faptul ca reclamantei să-i fie interzisă candidarea la alegerile legislative, poate fi considerată o ingerință corespunzătoare exigențelor articolului 3 al Protocolului n° 1.

Curtea consideră că articolul 5 § 6 a legii din 1995 prevedea neeligibilitatea persoanelor care au participat activ la activitățile PCL în perioada de la 13 ianuarie 1991 și până la dizolvarea acestuia, sub incidența căruia a căzut și reclamanta, nu este o măsură arbitrară sau disproporționată. Printre altele, comportamentul actual sau recent al d-nei Ždanoka nu este unul ce urmează a fi luat în considerare, dat fiind faptul că măsura litigioasă se datorează în unicitate adaptării pozițiilor sale politice în perioada crucială a luptei pentru «democrație prin independență» cunoscută de către

Letonia în anul 1991.

Dacă o asemenea restricție nu poate fi de regulă admisă în contextul unui sistem politic al unei țări în care există un cadru stabilit al instituțiilor democratice de zeci de ani sau mai multe secole, aceasta poate fi privită drept una acceptabilă pentru Letonia, ținând cont de contextul istorico-politic care a dus la adoptarea acestuia și la pericolul pe care îl prezintă pentru noua orânduire democratică, învierea ideilor care riscau să ducă la restaurarea regimului totalitar dacă acestea vor lua amploare. De fapt, Curtea ține cont de contextul în care se înscrie problema dată. În această privință, Curtea subliniază că Letonia și-a pierdut independența în anul 1940, ca urmare a partajării Europei centrale și orientale convenită între Germania Hitleristă și Uniunea Sovietică sub conducerea Stalinistă conform protocolului secret la Pactul Molotov - Ribbentrop, un acord contrariu principiilor dreptului internațional general recunoscut.

Curtea admite că autoritățile Letoniene, atât cele legislative, cât și cele judiciare, sunt organele care apreciază cel mai bine dificultățile pe care le implică stabilirea și supravegherea ordinii democratice. În consecință, urmează a acorda posibilități suficiente pentru aprecierea necesităților societății când este vorba de construirea încrederii în noile instituții democratice, și anume în cadrul Parlamentului național, precum și pentru a cerceta dacă măsura litigioasă rămâne a fi una necesară comparativ cu scopurile urmărite, cu condiția că Curtea în această apreciere nu găsește nimic arbitrar sau disproporționat. În această privință, Curtea la fel alocă o importanță deosebită și faptului că Parlamentul leton regulat reexaminează prevederile articolului 5 § 6 a legii din 1995, după cum a și făcut recent în anul 2004. În plus, Curtea evidențiază că într-una din hotărârile Curții Constituționale, datate cu 30 august 2000, au fost minuțios examinate circumstanțele istorice și politice care au dus la adoptarea legii cu privire la desfășurarea alegerilor în Letonia, și a fost stipulat că restricția nu era una arbitrară, și nici una disproporționată la acel moment, adică, la nouă ani după desfășurarea evenimentelor în cauză.

Printre altele, Curtea Constituțională a considerat că Parlamentul Letoniei urma să stabilească o limită în privința termenului restricției litigioase. În ceea ce ține de această prevenire, chiar dacă la moment actual nu se poate considera că Letonia a depășit limita amplă de apreciere față de dispozițiile articolului 3 al Protocolului n° 1, Parlamentul leton trebuie să asigure o supraveghere constantă asupra restricției în cauză, întru stabilirea unui termen de scurtă durată. Cu atât mai mult, această concluzie se justifică și din punct de vedere a stabilității întărite de care astăzi se bucură Letonia, și anume de faptul integrării sale depline în spațiul european. Astfel, toată inacțiunea

		<p>corpului legislativ leton în această privință ar putea servi drept temei pentru Curte ca această să revină la concluzia sa.</p> <p>În consecință, Curtea conchide că prevederile articolului 3 al Protocolului n° 1 nu au fost încălcate.</p> <p><u>Articolele 10 și 11</u></p> <p>În aceste circumstanțe, Curtea consideră că nu este cazul de a purcede la o examinare separată a plângerilor depuse de către reclamantă cu privire la încălcarea prevederilor articolului 11. Printre altele, nici unul din argumentele existente în acest sens nu justifică necesitatea unei examinări distincte a plângerilor depuse de către reclamantă cu privire la imposibilitatea sa de a candida la alegeri din punct de vedere al articolului 10.</p> <p>Curtea conchide:</p> <ul style="list-style-type: none"> • cu treisprezece voturi pro și patru contra, că normele articolului 3 al Protocolului n° 1 (dreptul la alegerile libere) a Convenției Europene a Drepturilor Omului nu au fost încălcate; • cu treisprezece voturi pro și patru contra, că nu este cazul de a examina separat plângerile reclamantei din punct de vedere al articolului 11 (dreptul la libertatea reuniunilor și asocierilor); și, • în unanimitate, că nu este cazul de a examina separat plângerile reclamantei din punct de vedere al articolului 10 (libertatea expresiei).
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza HOCAOGULLARI versus TURCIA (N°77109/01)</p>	<p>07.03.2006</p>	<p>Reclamanta, Sevinç Hocaogullari, este o cetățeană a Turciei, născută în 1976 și domiciliată la Istanbul . Ea era editorul și proprietara unei reviste lunare intitulată «Tineretul revoluționar în lupta pentru socialism și libertate».</p> <p>În octombrie 1999, reclamanta a fost învinuită de propagandă separatistă în favoarea PKK (Partidul Muncitorilor al Kurdistanului), organizație interzisă de dreptul turc, și a DHKP (Partidul Revoluționar al Eliberării Poporului), pentru publicarea a două articole intitulate «Care pace?» și «Tineretul vrea să spună «rebeliune»». În primul articol se critica regimul politic din Turcia, care este calificat drept unul «fascist», întru explicarea genezei și evoluției PKK ; cel de al doilea articol elogia în manieră eroică curajul tineretului, membrii căruia și-au pierdut viața atât în Turcia, cât și în Vietnam în urma rebeliunilor și războaielor istorice.</p> <p>Conform hotărârii Curții de Securitate a Statului din Istanbul adoptată la 6 iulie 2000, reclamanta a fost condamnată la achitarea unei amenzi, valoarea căreia echivala cu 5 209 EUR. Același act ordona interzicerea publicării revistei pentru un termen de 30 zile. Această condamnare a fost lăsată în vigoare de către Curtea de Casație.</p>

Din punct de vedere al articolelor 6 (dreptul la un proces echitabil) și 10 (libertatea expresiei) al Convenției, reclamanta denunța inechitatea procedurii întreprinse contra ei, întrucât lipsea comunicarea avizului procurorului general, și susținea că condamnarea sa i-a lezat dreptul la libertatea expresiei.

Curtea reamintește că deja și-a expus părerea în ceea ce ține de faptul necomunicării avizului procurorului general, ținând cont de natura observațiilor acestuia și de imposibilitatea unui magistrat de a răspunde în scris, ceea ce încalcă prevederile articolului 6 § 1. Nevăzând nici un motiv de a se îndepărta de această părere la adoptarea concluziei în cauză, Curtea conchide, în unanimitate, încălcarea dispozițiilor articolului 6 § 1.

O altă întrebare care stă în fața Curții este de a determina dacă ingerința în dreptul reclamantei la libertatea expresiei poate fi considerată drept una proporționată față de scopurile legitime urmărite. Dacă primul articol poate fi considerat drept unul care se încadrează în limitele criticii admisibile cu privire la articolul 10 § 2, în cazul celui de al doilea articol nu putem susține același lucru. De fapt, limbajul autorului care se adresează tinerilor și le explică că nici o revoluție nu se poate realiza fără pierderi umane, nu poate fi considerat drept unul care face apel la pace și la soluționarea pașnică a problemelor politice. Totuși, privit în ansamblu, tonalitatea articolului poate fi privită drept una care incită la utilizarea violenței, la rezistență armată sau răscoală. Constatăm că acest articol, în particular, favorizează violența în Turcia și nu poate fi compatibil cu spiritul de toleranță, fiind dirijat contra valorilor fundamentale ale justiției și păcii care sunt exprimate în Preambulul Convenției.

Reieșind din cele expuse, Curtea consideră că motivele condamnării reclamantei erau atât pertinente cât și suficiente pentru a justifica ingerința în dreptul reclamantei la libertatea expresiei. Curtea reamintește că simplul fapt că «informațiile» sau «ideile» sunt șocante, izbitoare sau alarmante, nu este suficient pentru a justifica o asemenea ingerință. Totuși, în cazul dat este vorba de o incitare la violență și de apogeul ei.

Deși e adevărat că reclamanta nu s-a asociat personal opiniilor exprimate în articol, totuși ea a furnizat autorului un suport prin care a contribuit la instigarea violenței și urii. În consecință, Curtea consideră că pedeapsa cu amenda aplicată reclamantei, în calitatea sa de redactor-șef al revistei, poate fi considerată, în mod rezonabil, drept una care răspundea unei «necesități sociale imperioase». Drept urmare, Curtea conchide în unanimitate că nu a avut loc încălcarea prevederilor articolului 10.

Curtea consideră că înseși constatarea încălcării prevederilor articolului 6 § 1 oferă o satisfacție echitabilă

		<p>suficientă pentru compensarea prejudiciului moral suportat de către reclamantă și-i alocă 1 000 EUR în calitate de restituire a cheltuielilor și alte recompense.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza ÖZGÜR RADYO-SES RADYO TELEVIZYON YAYIN YAPIM VE TANITIM A.S. versus TURCIA (№64178/00, 64179/00, 64181/00, 64183/00, 64184/00)</p>	<p>30.03.2006</p>	<p>Societatea reclamantă, Özgür Radyo-Ses Radyo Televizyon Yayın Yapım Ve Tanıtım A.Ş., este o societate anonimă turcă, cu sediul la Istanbul care difuzează programe radio.</p> <p>În perioada iunie 1998 - martie 1999, Consiliul Superior al Audiovizualului (RTÜK) a aplicat societății reclamante trei avertismente și două suspendări de difuzare, una de 90 zile și alta de 365 zile. RTÜK îi reproșă, în particular, că aceasta a difuzat programe de natură să incite poporul la violență, terorism sau la discriminare etnică, sau la provocarea sentimentelor de ură. Programele în cauză țineau de probleme, așa cum ar fi corupția, modul în care forțele de ordine publică luptă contra actelor teroriste, sau de existența unor eventuale legături între Stat și mafie.</p> <p>Societatea reclamantă a înștiințat organele jurisdicționale administrative pentru a obține anularea fiecărei din aceste sancțiuni, însă cererile de recurs au fost respinse.</p> <p>Societatea reclamantă susținea că sancțiunile aplicate de către RTÜK au încălcat prevederile articolelor 10 (libertatea expresiei) și 14 (interzicerea discriminării). Ea la fel se plângea și de încălcarea normelor articolului 13 (dreptul la un recurs efectiv) - absența căilor efective de recurs în sistemul dreptului intern al Turciei care ar permite contestarea deciziilor RTÜK.</p> <p>Curtea declară cererile primite drept acceptabile din punct de vedere al examinării încălcării prevederilor articolelor 10 și 14, și inacceptabile în ceea ce ține de plângerea formulată pe baza nerespectării dispozițiilor articolului 13.</p> <p>Întrebarea care stă în fața Curții în cazul dat este de a determina dacă interveniența în dreptul reclamantei la libertatea expresiei era «necesară într-o societate democratică». În aprecierea sa, Curtea acordă o atenție deosebită termenilor utilizați în cadrul emisiunilor date și contextului în care acestea au fost difuzate. În această privință, Curtea ține cont de circumstanțele cazului supus examinării, îndeosebi de dificultățile legate de lupta contra terorismului.</p> <p>Curtea notează că programele care au stat la baza acestui litigiu țin de chestiuni foarte serioase de interes general și pe larg dezbătute în mijloacele mass-media. Difuzarea informațiilor ce țineau de această tematică se asociază pe deplin cu rolul de «câine de pază» pe care îl îndeplinesc organele mass-media într-o societate democratică.</p> <p>Curtea constată că informațiile în cauză au fost deja furnizate publicului. Anumite emisiuni pe marginea acestei întrebări nu fac decât să relateze, fără a comenta, articolele ziarelor care deja și-au făcut apariția și care, din partea lor, nu au dat curs nici unei persecutări, iar în privința subiectelor, reclamanta de fiecare dată era precaută și</p>

<p>preciza dacă era vorba de un citat, indicând, totodată, și sursa. În fine, Curtea observă că dacă anumite pasaje, deosebit de acerbe, ale emisiunilor atribuie textului o conotație ostilă, acestea, totuși, nu fac apel la utilizarea violenței, nici la rezistență armată, nici la răscoală, și nu poate fi vorba de un discurs de ură, fapt care, conform opiniei Curții, constituie elementul esențial ce urmează a fi luat în considerare.</p> <p>Curtea notează gravitatea sancțiunilor aplicate societății reclamante care se dovedesc a fi disproporționate comparativ cu scopurile urmărite și, deci, nu sunt «necesare într-o societate democratică».</p> <p>Ca urmare, Curtea conchide, în unanimitate, comiterea încălcării prevederilor articolului 10. Cu privire la această concluzie, Curtea consideră că nu este necesar de examina plângerea bazată pe dispozițiile articolului 14.</p> <p>Cu titlu de satisfacție echitabilă, Curtea alocă societății reclamante 15 000 EUR în calitate de compensare a prejudiciului moral și 2 000 EUR - cheltuieli și alte recompense.</p>

* * *

Acte normative:

Hotărîre pentru aprobarea Regulamentului privind ordinea de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorităților publice

Nr.320 din 28.03.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.51-54/350 din 31.03.2006

* * *

Întru executarea articolului 18 alineatul (3) al Legii nr.264-XV din 15 iulie 2004 cu privire la documentul electronic și semnătura digitală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.132-137, art.710), Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Regulamentul privind ordinea de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorităților publice (se anexează).

2. Se pune în sarcina autorităților administrației publice centrale și se recomandă autorităților administrației publice locale să creeze, în termen de trei luni, condițiile necesare pentru aplicarea semnăturii digitale în conformitate cu Regulamentul aprobat.

3. Academia de Administrare Publică pe lângă Președintele Republicii Moldova, în comun cu Întreprinderea de Stat "Centrul de telecomunicații speciale" a Serviciului de Informații și Securitate, va organiza cursuri de instruire pentru angajații autorităților publice privind aplicarea semnăturii digitale.

4. Serviciile de certificare a cheilor publice și alte servicii ce țin de semnătura digitală vor fi prestate în conformitate cu prevederile capitolului III al Regulamentului cu privire la sistemele speciale de telecomunicații ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.735 din 11 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.79-81, art.833), cu modificările și completările

ulterioare.

Prim-ministru

Vasile TARLEV

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării
informaționale

Vladimir Molojen

Chișinău, 28 martie 2006.
Nr.320.

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului
nr.320 din 28 martie 2006

REGULAMENT

privind ordinea de aplicare a semnăturii digitale
în documentele electronice ale autorităților publice

I. Dispoziții generale

1. Presentul Regulament este elaborat în temeiul Legii nr.264-XV din 15 iulie 2004 cu privire la documentul electronic și semnătura digitală și determină condițiile generale de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorităților publice.

2. Autoritatea publică recepționează, pe bază de contract, serviciile de certificare a cheilor publice și alte servicii ce țin de semnătura digitală de la centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice (în continuare - centrul de certificare) în conformitate cu regulamentul acestuia și efectuează schimbul de informații cu centrul de certificare prin intermediul Sistemului de telecomunicații al autorităților administrației publice.

3. Autoritatea publică aplică semnătura digitală doar cu condiția utilizării mijloacelor semnăturii digitale ce dispun de certificatul de conformitate, eliberat în corespundere cu legislația în vigoare. Până la crearea organismelor de evaluare a conformității mijloacelor semnăturii digitale, pot fi utilizate mijloacele semnăturii digitale ce dispun de avizul pozitiv al organului abilitat cu elaborarea și promovarea politicii de stat și cu exercitarea controlului în domeniul aplicării semnăturii digitale (în continuare - organ competent).

4. Angajații autorității publice aplică semnătura digitală în documentele electronice de plată sau de încheiere a tranzacțiilor în limitele valorilor indicate în certificatele cheilor publice.

5. Responsabilitatea pentru organizarea aplicării semnăturii digitale în documentele electronice ale autorității publice o poartă conducătorul acesteia.

II. Ordinea de aplicare a semnăturii digitale

6. Aplicarea semnăturii digitale prevede:

- a) crearea cheii publice și a cheii private;
- b) certificarea cheii publice în centrul de certificare;
- c) semnarea documentului electronic cu semnătura digitală;
- d) verificarea autenticității semnăturii digitale în documentul electronic.

7. Semnătura digitală se aplică în documentele electronice ale autorităților publice de către persoana abilitată, în modul stabilit, să semneze cu semnătura olografă documentele echivalente pe suport de hîrtie (în continuare - angajatul).

8. Ordinea interioară de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorității publice, care prevede, în special, ordinea de creare, coordonare și semnare a documentelor electronice, de verificare a autenticității semnăturii digitale,

regulile de ținere a evidenței, de păstrare și nimicire a cheilor private, ordinea de prezentare către centrul de certificare a informației necesare pentru crearea, suspendarea și restabilirea valabilității, revocarea certificatelor cheilor publice, se aprobă de conducătorul autorității publice, în conformitate cu cerințele stabilite în domeniul semnăturii digitale.

9. Subdiviziunea tehnologiei informaționale din cadrul autorității publice, iar în cazul lipsei acesteia - subdiviziunea sau colaboratorul desemnat prin ordinul conducătorului acestei autorități (în continuare - subdiviziunea responsabilă):

a) oferă consultații angajaților la crearea cheilor publice și private, precum și la semnarea documentelor electronice și verificarea autenticității semnăturii digitale;

b) pregătește și prezintă centrului de certificare informația necesară pentru crearea certificatelor cheilor publice ale angajaților, precum și cererile de suspendare și restabilire a valabilității, de revocare a certificatelor;

c) asigură accesul angajaților la registrele certificatelor cheilor publice, ținute de centrele de certificare a cheilor publice;

d) ține evidența mijloacelor semnăturii digitale utilizate în autoritatea publică;

e) ține evidența purtătorilor materiali de chei private ale angajaților;

f) asigură păstrarea documentelor pe baza cărora au fost create certificatele cheilor publice ale angajaților;

g) exercită controlul intern asupra utilizării mijloacelor semnăturii digitale și păstrării purtătorilor materiali de chei private de către angajați în conformitate cu cerințele stabilite.

Secțiunea 1. Crearea cheii publice și a cheii private

10. Crearea cheii publice și a cheii private se efectuează personal de către angajat nemijlocit în autoritatea publică sau în centrul de certificare. În caz de necesitate, în timpul creării cheii publice și a cheii private, angajatului i se acordă ajutor de către subdiviziunea responsabilă sau de către personalul centrului de certificare, fără a se încălca confidențialitatea cheii private.

Secțiunea a 2-a. Certificarea cheii publice în centrul de certificare

11. Angajatul poate semna documentele electronice după primirea certificatului cheii publice de la centrul de certificare.

12. Conducătorul autorității publice sau o altă persoană desemnată de conducător remite centrului de certificare lista angajaților ale căror chei publice urmează a fi certificate, indicându-se numele și prenumele acestor persoane, funcțiile pe care le dețin, datele referitoare la subdiviziunea responsabilă, precum și, după caz, limitele valorice pentru care va fi valabilă aplicarea semnăturii digitale în documentele electronice de plată sau de încheiere a tranzacțiilor (în lei moldovenești).

13. În temeiul listei menționate la punctul 12 al prezentului Regulament, centrul de certificare recepționează cererile de certificare a cheilor publice în formă electronică, pe suport material sau prin canal de comunicații securizat, în conformitate cu cerințele organului competent.

14. Cererea de certificare a cheilor publice, întocmită de angajat, trebuie să conțină:

a) denumirea autorității publice și codul ei de identificare IDNO;

b) numele și prenumele angajatului, numărul buletinului de identitate și numărul de identificare al persoanei fizice IDNP, funcția pe care o deține;

c) informația necesară pentru comunicarea cu angajatul (numerele de

telefon, fax, adresa poștei electronice);

d) cheia publică pentru care se solicită certificatul;

e) alte date stabilite de organul competent.

15. În conformitate cu lista prezentată de conducătorul autorității publice și în temeiul cererii parvenite de la angajat, centrul de certificare, în termen de trei zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, adoptă decizia de certificare a cheii publice.

16. Pe baza deciziei de certificare a cheii publice, centrul de certificare creează și eliberează certificatul respectiv al cheii publice.

17. Examinarea cererilor de certificare a cheilor publice, adoptarea deciziilor de certificare a cheilor publice și crearea certificatelor cheilor publice se efectuează în conformitate cu procedura stabilită în regulamentul centrului de certificare.

18. Certificatul cheii publice trebuie să conțină:

a) numărul unic de înregistrare al certificatului cheii publice;

b) datele de identificare ale centrului de certificare;

c) denumirea autorității publice și codul ei de identificare IDNO;

d) numele și prenumele angajatului, numărul de identificare al persoanei fizice IDNP, funcția pe care o deține;

e) informația necesară pentru comunicarea cu angajatul (numerele de telefon, fax, adresa poștei electronice);

f) cheia publică a angajatului;

g) data și ora la care începe și încetează să curgă termenul de valabilitate a certificatului cheii publice;

h) datele despre algoritmul criptografic al semnăturii digitale și alte date tehnologice determinate de centrul de certificare;

i) sferile de aplicare a semnăturii digitale, precum și, după caz, limitele valorice pentru care este valabilă aplicarea semnăturii digitale în documentele electronice de plată sau de încheiere a tranzacțiilor (în lei moldovenești);

j) semnătura digitală a persoanei abilitate a centrului de certificare;

k) alte date, în conformitate cu standardele și cerințele tehnice stabilite de organul competent.

19. La cererea conducătorului autorității publice, centrul de certificare poate indica în certificatele cheilor publice ale angajaților și alte informații decât cele specificate la punctul 18 al prezentului Regulament, în condițiile legislației.

20. Angajatul este obligat să înștiințeze la timp subdiviziunea responsabilă și centrul de certificare despre orice modificare a informațiilor cuprinse în certificatul cheii publice.

21. Valabilitatea certificatului cheii publice se suspendă:

a) pe baza deciziei organului competent;

b) pe baza deciziei autorității publice;

c) la apariția presupunerilor că a fost încălcată confidențialitatea cheii private;

d) la apariția presupunerilor că informațiile cuprinse în certificatul cheii publice nu corespund realității.

22. Certificatul cheii publice se revocă:

a) pe baza deciziei organului competent;

b) pe baza deciziei autorității publice;

c) la cererea titularului certificatului cheii publice;

d) în cazul stabilirii faptului de compromitere a cheii private;

e) la depistarea unor informații neveridice în cererea de certificare a cheii publice sau în certificatul cheii publice;

f) la expirarea termenului pentru care a fost suspendată valabilitatea certificatului cheii publice, dacă nu a fost luată decizia de restabilire a valabilității certificatului;

g) la necesitatea operării modificărilor în certificatul cheii publice;

h) la expirarea termenului de valabilitate a certificatului cheii publice;

i) la concedierea sau la decesul titularului certificatului cheii publice.

23. Suspendarea, restabilirea valabilității și revocarea certificatelor cheilor publice ale angajaților se efectuează în conformitate cu procedurile stabilite de regulamentul centrului de certificare.

24. Centrul de certificare determină modalitatea legăturii de urgență cu titularul certificatului cheii publice și subdiviziunea responsabilă în caz de compromitere a cheii private.

25. Modul de schimbare a cheilor publice și private ale angajaților la expirarea termenelor de valabilitate a cheilor este stabilit de normele tehnice aprobate de organul competent.

26. În caz de concediere a angajatului, cheia privată ce aparține acestei persoane se nimicește printr-o metodă ce nu admite posibilitatea restabilirii ei, iar certificatul cheii publice corespunzător funcționează pînă la expirarea termenului de valabilitate a certificatului.

Secțiunea a 3-a. Semnarea documentului electronic

27. Documentele electronice se semnează de către angajat cu ajutorul mijloacelor semnăturii digitale, utilizînd cheia sa privată.

28. În timpul îndeplinirii atribuțiilor funcționale, angajatul utilizează cheia sa privată creată în acest scop. Se interzice utilizarea cheii private în scopuri ce nu țin de îndeplinirea atribuțiilor funcționale.

29. Subdiviziunea responsabilă asigură accesul angajaților la informația actualizată privind certificatele cheilor publice valabile, suspendate și revocate sau în alt mod asigură posibilitatea verificării valabilității certificatelor cheilor publice eliberate de centrul de certificare, inclusiv prin distribuirea către angajați a listei modificate a certificatelor cheilor publice revocate, furnizată de centrul de certificare.

Secțiunea a 4-a. Verificarea autenticității semnăturii digitale

30. Verificarea autenticității semnăturilor digitale în documentele electronice se efectuează de către persoana care verifică autenticitatea documentului electronic cu utilizarea mijloacelor semnăturii digitale și certificatului cheii publice al elaboratorului documentului.

III. Obligațiile și drepturile angajatului

31. Angajatul are obligația:

a) să asigure condițiile necesare pentru a exclude accesul unei alte persoane la cheia sa privată;

b) să utilizeze mijloacele semnăturii digitale în conformitate cu documentația de exploatare și regimul de utilizare a mijloacelor semnăturii digitale, stabilit de autoritatea publică;

c) să nu utilizeze cheia privată pentru crearea semnăturii digitale dacă are motive să presupună că este încălcată confidențialitatea cheii private;

d) să solicite imediat suspendarea valabilității certificatului cheii publice sau revocarea acestuia în cazul în care:

a pierdut cheia privată;

are motive să presupună că a fost încălcată confidențialitatea cheii private;

informațiile cuprinse în certificatul cheii publice nu corespund realității;

e) la soluționarea situațiilor litigioase ce țin de stabilirea autenticității și/sau a autorului documentului contestabil, să ofere informațiile necesare;

f) să îndeplinească alte obligații stabilite de legislația în vigoare.

32. Angajatul are dreptul:

a) să semneze și să verifice semnătura digitală în documentele electronice;

b) să nu primească spre executare documentele electronice semnate cu semnătură digitală dacă:

certificatul cheii publice al persoanei care a semnat documentul electronic se află în lista certificatelor cheilor publice revocate sau nu era valabil la momentul semnării documentului electronic;

nu este confirmată autenticitatea semnăturii digitale în documentul electronic;

semnătura digitală se utilizează cu încălcarea sferei de aplicare sau cu depășirea limitelor valorice pentru care este valabilă în documentele electronice de plată sau de încheiere a tranzacțiilor;

c) în cazul apariției situației litigioase ce ține de stabilirea autenticității și/sau a autorului documentului contestabil, să solicite soluționarea ei în modul stabilit;

d) să primească consultații cu privire la aplicarea semnăturii digitale și verificarea autenticității documentului electronic de la personalul subdiviziunii responsabile și al centrului de certificare.

IV. Asigurarea securității

33. Evidența purtătorilor materiali de chei private este ținută de subdiviziunea responsabilă pe exemplare, în conformitate cu ordinea interioară de aplicare a semnăturii digitale în documentele electronice ale autorității publice.

34. Păstrarea purtătorilor materiali de chei private se efectuează în condiții care să excludă pierderea și utilizarea lor neautorizată.

35. La transportarea purtătorilor materiali de chei private se asigură protecția lor contra deteriorării fizice și influenței din exterior.

36. Cheia privată și, dacă este prevăzut, duplicatul ei se păstrează separat, cu asigurarea condițiilor în care compromiterea lor concomitentă nu este posibilă.

37. Mijloacele semnăturii digitale utilizate în autoritatea publică sînt supuse evidenței și controlului integrității de către subdiviziunea responsabilă. Se interzice utilizarea mijloacelor semnăturii digitale în cazul încălcării integrității lor.

38. Regimul de utilizare a mijloacelor semnăturii digitale în autoritatea publică trebuie să excludă posibilitatea accesului persoanelor terțe la aceste mijloace, modificării și utilizării lor neautorizate.

V. Acțiunile în caz de compromitere a cheii private

39. La împrejurări legate de compromiterea cheii private se atribuie următoarele situații:

a) pierderea purtătorului material de cheie privată, indiferent de găsirea lui ulterioară;

b) apariția suspiciunilor privind dezvăluirea informației sau denaturarea ei în sistemul de legătură sau la locurile de utilizare a mijloacelor semnăturii digitale;

c) încălcarea integrității ștampilei la locul de păstrare a purtătorilor materiali de chei private;

d) pierderea cheii de la locul de păstrare în momentul aflării în acesta a purtătorilor materiali de chei private, indiferent de găsirea ulterioară a cheii;

e) accesul persoanelor terțe la cheia privată sau la mijloacele semnăturii digitale;

f) alte evenimente care dau temei de a presupune că a fost încălcată confidențialitatea cheii private.

40. În cazul apariției unei împrejurări legate de compromiterea cheii private, titularul ei și/sau subdiviziunea responsabilă au obligația să informeze imediat, în modul stabilit, centrul de certificare despre compromiterea cheii private.

41. În termen de trei zile lucrătoare, subdiviziunea responsabilă înștiințează în scris centrul de certificare despre compromiterea cheii private.

42. Centrul de certificare, primind informația cu privire la compromiterea cheii private a angajatului, trebuie să se convingă, în modul stabilit, de autenticitatea acesteia și imediat, dar nu mai târziu de trei ore de lucru, să suspende valabilitatea sau să revoce certificatul cheii publice respective.

43. Valabilitatea certificatului cheii publice se suspendă în cazurile prevăzute de prezentul Regulament pe un termen stabilit de organul competent. În cazul în care la expirarea termenului de suspendare a valabilității certificatului cheii publice nu parvine cererea de restabilire a valabilității certificatului, certificatul cheii publice se revocă.

44. După suspendarea valabilității sau revocarea certificatului cheii publice, centrul de certificare anunță în scris, în modul stabilit, subdiviziunea responsabilă despre acest fapt.

45. Referitor la faptul compromiterii cheii private se desfășoară o investigație de serviciu, la încheierea căreia, potrivit deciziei comisiei, cheia privată care a fost compromisă se nimicește.

46. Crearea cheilor publice și private noi se face după investigarea și înlăturarea cauzelor de compromitere a cheii private.

VI. Ordinea de soluționare a situațiilor litigioase în domeniul aplicării semnăturii digitale

47. În conformitate cu prezentul Regulament, se soluționează situațiile litigioase care apar în legătură cu:

- a) contestarea integrității documentului electronic;
- b) contestarea identificării persoanei care a semnat documentul electronic;
- c) contestarea împuternicirilor persoanei care a semnat documentul electronic;
- d) contestarea valabilității certificatului cheii publice;
- e) contestarea sferei de aplicare a semnăturii digitale și altor restricții;
- f) neîncrederea în mijloacele semnăturii digitale;
- g) neîncrederea în centrul de certificare;
- h) alte cazuri de apariție a situațiilor litigioase în legătură cu aplicarea semnăturii digitale.

48. Situațiile litigioase se soluționează în regim de lucru și/sau de către Comisia de soluționare a situațiilor litigioase în domeniul aplicării semnăturii digitale.

49. În cazul apariției unor împrejurări ce indică prezența unei situații litigioase, părțile implicate în litigiu (în continuare - părți) au obligația, în termen de cel mult o zi lucrătoare, să verifice prezența acestor împrejurări și să întreprindă măsuri pentru soluționarea situației litigioase, înștiințându-se reciproc despre rezultatele verificării și acțiunile întreprinse.

50. Situația litigioasă se consideră soluționată în regim de lucru dacă nici una dintre părți nu are pretenții.

51. În cazul în care situația litigioasă nu a fost soluționată în regim de lucru, se creează Comisia de soluționare a situațiilor litigioase în domeniul aplicării semnăturii digitale (în continuare - Comisia).

52. În cadrul autorității publice, Comisia se creează pe baza deciziei conducătorului acestei autorități, iar în cazul situației litigioase între câteva autorități publice - pe baza deciziei comune a conducătorilor autorităților publice interesate.

53. În componența Comisiei se includ:

- a) reprezentanții părților;
- b) angajații subdiviziunilor responsabile ale autorităților publice interesate;
- c) reprezentantul centrului de certificare;
- d) reprezentantul organului competent;
- e) alte persoane desemnate de părți.

54. Persoanele care se includ în componența Comisiei trebuie să posede cunoștințele necesare și experiență de lucru în domeniul aplicării semnăturii digitale și întocmirii de documente electronice, să dispună de dreptul de acces la materialele documentare și la mijloacele tehnice și de program necesare pentru desfășurarea activității Comisiei.

55. Comisia își desfășoară lucrările în conformitate cu regulamentul de soluționare a situațiilor litigioase în domeniul aplicării semnăturii digitale, aprobat de organul competent.

56. În sarcinile Comisiei intră examinarea, la nivel tehnico-organizațional, a împrejurărilor ce indică prezența situației de conflict, stabilirea cauzelor și urmărilor acestei situații, determinarea măsurilor necesare pentru soluționarea ei.

57. În cazul în care situația litigioasă este considerată de către părți ca fiind soluționată, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare după încheierea lucrărilor Comisiei se întocmește un act privind soluționarea situației litigioase, care se aprobă de către conducătorii autorităților publice interesate.

58. În cazul imposibilității de a soluționa situația litigioasă în regim de lucru sau după încheierea lucrărilor Comisiei, părțile se pot adresa în instanța de judecată.

VII. Responsabilități

59. Angajatul poartă răspundere personală pentru asigurarea confidențialității cheii sale private și pentru integritatea mijloacelor semnăturii digitale utilizate.

60. Angajatul poartă răspundere personală în aceeași măsură ca și în cazul aplicării semnăturii olografe.

61. Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea neconformă a obligațiilor stabilite de prezentul Regulament, angajații, colaboratorii subdiviziunii responsabile și centrul de certificare poartă răspundere în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

* * *

COMISIA ELECTORALĂ CENTRALĂ
Hotărâre privind aprobarea Regulamentului cu privire
la acreditarea reprezentanților mijloacelor de informare
în masă pe lângă Comisia Electorală Centrală

Nr.172 din 21.03.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.55-58/215 din 07.04.2006

* * *

În conformitate cu art.18 și 22 din Codul electoral, Comisia Electorală Centrală HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Regulamentul cu privire la acreditarea reprezentanților mijloacelor de informare în masă pe lângă Comisia Electorală Centrală (se anexează).

PREȘEDINTELE
COMISIEI ELECTORALE CENTRALE

Eugeniu ȘTIRBU

Chişinău, 21 martie 2006.
Nr.172.

Aprobat prin hotărîrea CEC
nr.172 din 21 martie 2006

Regulamentul
cu privire la acreditarea reprezentanţilor mijloacelor
de informare în masă pe lângă Comisia Electorală Centrală

I. Dispoziţii generale

1. În sensul prezentului Regulament, reprezentanţi ai mass-media (în continuare - jurnalişti) sînt jurnaliştii, fotoreporterii, cameramanii, personalul tehnic TV şi radio.

2. Acreditarea jurnaliştilor pe lângă Comisia Electorală Centrală se efectuează cu scopul:

- organizării activităţii jurnaliştilor în Comisia Electorală Centrală;
- reflectării obiective şi competente în mass-media a activităţii Comisiei Electorale Centrale;
- asigurării transparenţei în activitatea Comisiei Electorale Centrale.

3. Acreditarea se efectuează în baza principiului de nediscriminare.

4. Acreditarea jurnaliştilor se efectuează de către Comisia Electorală Centrală, în baza unei simple cereri scrise, în conformitate cu prevederile Constituţiei Republicii Moldova, Codului electoral, Legii presei, Legii audiovizualului, Legii privind accesul la informaţie, Regulamentului Comisiei Electorale Centrale, altor acte legislative şi normative în domeniu.

5. Comisia Electorală Centrală aprobă modelele legitimaţiilor de acreditare, prezentate în anexă, care este parte integrantă a prezentului Regulament.

II. Tipurile de acreditare

6. Comisia Electorală Centrală eliberează acreditări nominale şi la purtător.

a) Acreditarea nominală se eliberează la solicitarea instituţiilor de informare în masă şi se prezintă împreună cu legitimaţia eliberată de instituţia respectivă. Acreditarea nominală este valabilă pentru întreaga durată a mandatului Comisiei.

b) Acreditarea la purtător se eliberează jurnaliştilor-liberi profesionişti la solicitare, se prezintă împreună cu actul de identitate şi este valabilă pe parcursul unui an calendaristic.

7. Acreditarea asigură accesul la şedinţele Comisiei, conferinţe de presă, mese rotunde, simpozioane, alte activităţi publice organizate de Comisia Electorală Centrală.

8. Jurnaliştii străini sînt acreditaţi numai după acreditarea acestora de către Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene în conformitate cu Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.359 din 2 iunie 1995 "Cu privire la acreditarea jurnaliştilor străini în Republica Moldova".

9. Acreditarea este înmînată personal fiecărui titular.

III. Procedura de acreditare

10. Pentru a obţine acreditarea, solicitantul (instituţia de informare în masă sau jurnalistul-liber profesionist) depune la Comisia Electorală Centrală o cerere. Cererea depusă de instituţia de informare

în masă se prezintă pe foaie cu antetul instituției, cu semnătura conducătorului instituției, cu număr de înregistrare și ștampilă. Cererea trebuie să conțină următoarele informații: numele, prenumele persoanei pentru care se solicită acreditarea, datele din pașaportul/buletinul de identitate, funcția deținută, telefoanele de contact, durata pentru care se solicită acreditarea, la solicitare se anexează o fotografie de tip "pașaport". În cazul unui liber profesionist, cererea va fi însoțită de o dovadă din partea asociației naționale de jurnaliști (Uniunea Jurnaliștilor din Moldova, Liga Jurnaliștilor Profesioniști etc.).

11. În caz de concediere, încetare a contractului de muncă sau plecare pe o perioadă îndelungată a jurnalistului acreditat, instituția de informare în masă este obligată să informeze Comisia Electorală Centrală în scris pentru anularea acreditării. Legitimația de acreditare anulată trebuie să fie restituită Comisiei Electorale Centrale în termen de 7 zile.

12. În cazul pierderii sau distrugerii legitimației de acreditare, jurnalistul este obligat să informeze în scris Comisia Electorală Centrală. Duplicatul legitimației de acreditare se eliberează în termen de până la 14 zile, în baza unei solicitări suplimentare.

13. Condițiile și termenele de eliberare a legitimației de acreditare, precum și lista persoanelor ce dețin legitimație de acreditare se plasează pe pagina WEB a Comisiei Electorale Centrale (www.cec.md).

14. Comisia Electorală Centrală are dreptul să refuze acordarea acreditării sau să retragă acreditarea unui jurnalist doar pentru faptele ce împiedică desfășurarea normală a activității Comisiei, în condițiile și în limitele legislației în vigoare (scandal, refuz de a se conforma normelor de conduită, vestimentație în stil indecent sau neadecvat etc.).

15. Refuzul acordării și/sau retragerea acreditării jurnalistului, cu argumentele de rigoare, se comunică în scris de către Președintele Comisiei și nu afectează dreptul instituției de informare în masă de a solicita și obține acreditarea pentru un alt jurnalist.

IV. Drepturile și obligațiile jurnalistului acreditat

16. Jurnalistul acreditat are dreptul:

- a) să asiste la ședințele Comisiei Electorale Centrale;
- b) să se adreseze către membrii Comisiei cu solicitări de interviu și/sau comentariu;
- c) să obțină de la șeful aparatului Comisiei proiecte de hotărâri și altă informație, necesară pentru pregătirea materialelor.

17. Jurnalistul acreditat este obligat:

- a) să poarte legitimația de acreditare la vedere pe tot parcursul aflării sale la sediul Comisiei Electorale Centrale;
- b) să respecte cerințele prevăzute de Codul electoral, Regulamentul cu privire la activitatea Comisiei, hotărârile Comisiei Electorale Centrale.

V. Dispoziții finale și tranzitorii

18. Solicitantul poartă responsabilitate deplină pentru veridicitatea informației comunicate în cererea de acreditare.

19. Prezentul Regulament intră în vigoare din data adoptării de către Comisia Electorală Centrală și este valabil până la expirarea mandatului actualei componente a Comisiei Electorale Centrale.

*

*

*

**Decizie privind bilanțul concursului pentru utilizarea
canalelor TV disponibilizate, anunțat la 22.12.05**

Nr.8 din 14.02.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.35-38/111 din 03.03.2006

* * *

În temeiul art.15 (3) și 17 (1), (4) din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, la 22 decembrie 2005 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a anunțat concursul pentru utilizarea canalelor TV disponibilizate.

În baza setului de documente prezentat și ținând cont de prevederile art.15 (2), (4), 17 (1), (4) și 37 (5), (6) din Legea audiovizualului, art.33 și 34 din Statut, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. La concursul pentru utilizarea canalului 53 - 30,0 dBW - Chișinău au participat "Muzical TV" SRL (Chișinău) pentru studioul "Muz TV" (pentru a doua perioadă de activitate) și Î.M. "SUN COMMUNICATIONS" SRL (Chișinău) pentru studioul "RIF TV" (extindere).

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (6 PRO, 1 CONTRA) învingător se declară "Muzical TV" SRL (Chișinău) pentru studioul "Muz TV" și i se eliberează licență de emisie cu includerea canalului 53 - 30,0 dBW - Chișinău (cap de rețea), canalelor 28 - 24,5 dBW - Bălți, 50 - 38,8 dBW - Bender, 25 - 24,5 dBW - Cahul.

Art.2. La concursul pentru utilizarea canalului 47 - 13,0 dBW - Copceac a participat Compania de Stat "Teleradio Găgăuzia" (Comrat) pentru studioul TV (extindere).

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (7 PRO, 0 CONTRA) învingător se declară Compania de Stat "Teleradio Găgăuzia" (Comrat) pentru studioul TV și i se modifică licența de emisie prin includerea canalului 47 - 13,0 dBW - Copceac pentru studioul TV (extindere).

Art.3. Rezultatele concursului se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art.4. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Departamentul expertiză, licențiere și monitorizare (dl Cibotaru A.) și Secretarul CCA (dl Bîrcă C.).

Președintele Consiliului
Coordonator al Audiovizualului

Ion MIHAILO

Secretar

Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 14 februarie 2006.
Nr.8.

*

*

*

**Consiliul Coordonator al Audiovizualului
Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea
frecvențelor radio disponibilizate**

Nr.11 din 14.02.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.35-38/112 din 03.03.2006

* * *

În legătură cu expirarea termenului de valabilitate a licențelor de

emisie nr.003271 din 10.06.2003, eliberată întreprinderii "PRO VIDEO" SRL din Chişinău pentru postul de radio "Naşe Radio" (frecvenţa 101,3 MHz - Chişinău); nr.003235 din 24.12.2002, eliberată Companiei Radio "Ploaia de argint" SRL din Chişinău pentru postul de radio "Ploaia de argint" (frecvenţa 107,9 MHz - Chişinău); nr.003247 din 11.02.2003, eliberată "Emico" SRL din Nisporeni pentru postul de radio "Vocea Basarabiei" (frecvenţa 105,7 MHz - Nisporeni); nr.003273 din 10.06.2003, eliberată "LV - Topal" SRL din Basarabeasca pentru postul de radio "Bas Hit FM" (frecvenţa 105,0 MHz - Basarabeasca) şi în temeiul art.15 (3) şi 17 (1), (4) din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se anunţă concursul pentru utilizarea frecvenţelor radio disponibilizate cu următorii parametri:

Frecvenţele radio	P.A.R. maximă, dBW	Localitatea	Reducerea P.A.R. grade/dBW	Polarizarea	Înălţimea efectivă maximă a antenei, m.
101,3 MHz	33,0 dBW	Chişinău	-	Orizontală	125
105,0 MHz	22,0 dBW	Basarabeasca	-	Verticală	78
105,7 MHz	37,0 dBW	Nisporeni	-	Orizontală	120
107,9 MHz	31,0 dBW	Chişinău	100-120/22,0 230-250/27,0	Verticală	178

Art.2. Parametrii frecvenţelor radio, condiţiile de participare şi criteriile de departajare a învingătorilor la concurs se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" (se anexează).

Art.3. Ultima zi de prezentare a materialelor pentru concurs - 28 martie 2006.

Art.4. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Secretarul CCA (dl Bârcă C.).

Preşedintele Consiliului
Coordonator al Audiovizualului

Ion MIHAILO

Secretar

Constantin BÂRCĂ

Chişinău, 14 februarie 2006.
Nr.11.

CĂTRE

Preşedintele Consiliului Coordonator
al Audiovizualului din Republica Moldova,
Dl _____

CERERE

Organizaţia _____
(denumirea completă, statutul juridic)
persoană juridică, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat a
Ministerului Dezvoltării Informaţionale cu Nr. _____
din "___" _____ 200___,
Cod fiscal _____, Cod TVA _____,
tel.: _____, tel/fax: _____, E-mail: _____,
cont curent _____ în _____,
(denumirea băncii)
Codul bancii _____
În persoana _____,
(numele, prenumele, patronimicul, funcţia, adresa, tel. etc.)
care acţionează în baza _____
(procurii, regulamentului, deciziei CA)

solicită înscrierea la concursul de obținere a licenței de emisie pentru

(postul TV/radio prin eter, cablu, fir)
frecvența/canalul (de subliniat) _____ P.A.R.max _____
în localitatea _____

La cerere se anexează documentele prevăzute de "Conținutul dosarului de înscriere la concursul pentru obținerea licenței de emisie" (pe verso, cu indicarea numărului de pagini a documentelor prezentate).

Președinte _____ /Director _____
(semnătura) (numele, prenumele, patronimicul)

Nr. de ieșire a documentului _____
Din " _____ " _____

L.Ș.

CRITERIILE

de departajare a învingătorilor la concursul pentru obținerea
licenței de emisie

1. Originalitatea concepției de program și a grilei de emisie prin care se asigură dezvoltarea audiovizualului autohton.
2. Crearea rețelei cu acoperire teritorială largă (imediată sau în perspectivă).
3. Ponderea producției audiovizuale proprii (în procente) în grila de emisie, diversitatea programelor.
4. Ponderea producției audiovizuale autohtone în volumul total al emisiei.
5. Prioritatea (în procente) a emisiunilor difuzate în limba oficială a Republicii Moldova.
6. Asigurarea pluralismului de opinii, favorizarea liberei concurențe în programele preconizate.
7. Propagarea valorilor general-umane: cinste, compasiune, filantropie, prietenie, respect față de memoria înaintașilor, dragoste față de țară și plai, grijă pentru mediul ambiant, patriotism etc.
8. Propagarea culturii naționale a poporului moldovenesc, etniilor conlocuitoare, precum și a culturii universale.
9. Prioritatea programelor instructiv-educative, artistice și pentru copii.
10. Abordarea problemelor privind instruirea profesională, modul sănătos de viață, combaterea violenței, sadismului și pornografiei.
11. Prevederea în grila de emisie a producției audiovizuale europene.
12. Reflectarea în programele audiovizuale a poziției diverselor grupuri sociale.
13. Garanțiile privind respectarea Codului deontologic al jurnalistului.
14. Respectarea strictă a legislației, obținerea premiilor la diverse concursuri în perioada anterioară de activitate în domeniul audiovizualului.
15. Respectarea strictă a Legii cu privire la publicitate și a Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe.
16. Experiența echipei redacționale în domeniul audiovizualului.
17. Dotarea cu echipament de performanță și aplicarea tehnologiilor audiovizuale avansate, volumul investițiilor preconizate pentru realizarea emisiei.

Consiliul Coordonator
al Audiovizualului

Nomenclatorul documentelor pentru
participare la concurs și obținerea licenței de emisie

1. Cererea de înscriere la concursul pentru obținerea licenței de emisie cu indicarea localității și frecvenței radio sau canalului TV

solicitat.

2. Copia certificatului de înregistrare de stat a întreprinderii sau organizației.

3. Extras din Registrul de Stat al întreprinderilor și organizațiilor privind administratorul întreprinderii.

4. Certificatul eliberat de organul fiscal teritorial, prin care se confirmă lipsa de datorii la bugetul consolidat și la bugetul asigurărilor sociale de stat ori contractul sau acordul-memorandum de amânare sau eşalonare a plăților (originalul sau copia autenticată de notar sau de organul care l-a eliberat).

5. Copia statutului întreprinderii fondatoare, autentificat în modul stabilit, în care trebuie să fie prevăzută și activitatea în domeniul audiovizualului (_____pag).

6. Statutul instituției audiovizuale, în conformitate cu statutul-model al instituției audiovizualului, cu indicarea telefoanelor, fax-urilor, E-mail, codului și adresei poștale etc. (_____pag).

7. Concepția instituției audiovizualului care ar reflecta: scopurile și sarcinile, timpul și volumul de emisie (inclusiv realizarea programelor proprii: tematica și ponderea lor), limba (limbile) de difuzare a programelor (în procente către volumul total de emisie), coloana sonoră și genul operelor muzicale incluse în emisie, genul emisie (televiziune, radiodifuziune etc.), modul de transmisiune (prin eter, prin cablu, prin radioreleu, prin eter și cablu, prin satelit etc.), raza de emisie și componența auditoriului, volumul mediu de emisie zilnică, etapele de realizare a proiectului, asigurarea economică a proiectului, resursele umane și experiența solicitantului în domeniul audiovizualului, rezultatele investigării interesului populației față de programul realizat (_____pag).

8. Grila de emisie (zilnică) a programelor pentru posturile TV și radio prin eter, indicându-se limbile de difuzare (_____pag).

9. Lista echipamentelor tehnice preconizate pentru utilizare, cu indicarea principalilor parametri (_____pag).

10. Declarația privind participarea (neparticiparea) directă sau indirectă cu capital în fondurile de stat ale altor societăți (în procente) (_____pag).

11. Lista surselor de finanțare a proiectului cu anexarea documentelor, care garantează posibilitatea realizării acestuia (_____pag).

12. Avizul administrației publice locale (pentru studiourile TV prin cablu) (_____pag).

13. Decizia (ordinul) fondatorului de numire în funcție a conducătorului instituției audiovizuale. Datele biografice ale acestuia (_____pag).

14. Denumirea instituției audiovizualului, datele de identificare (grafica siglei studioului TV, înregistrarea semnalelor sonore ale postului de radio).

15. Declarația solicitantului privind numărul de abonați și taxa de abonament pentru o lună (pentru TV codificată sau prin cablu și radio fir) (_____pag).

16. Declarația solicitantului privind cunoașterea Legii Audiovizualului, a Statutului Consiliului Coordonator al Audiovizualului, a altor documente care reglementează domeniul;

17. Bonul de plată pentru consultații la CCA (conform contractului).

Notă.

1. Actele se prezintă în limba oficială a Republicii Moldova.

2. Materialele incluse în p.1, 6-10, 13-15 trebuie să fie semnate, ștampilate, indicându-se data când au fost prezentate la CCA.

3. Copiile documentelor stipulate în p.2, 3, 11 și 17 se prezintă împreună cu originalul (care, după verificare, se restituie solicitantului).

4. Documentele incluse în p.7, 8, 9, 13 se prezintă împreună cu 10

copii.

5. Colaboratorul CCA, care recepționează documentele, înmânează solicitantului recipisa respectivă.

*

*

*

**Consiliul Coordonator al Audiovizualului
Decizie cu privire la Regulamentul concursului
republican în domeniul audiovizualului**

Nr.10 din 14.02.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.35-38/111a din 03.03.2006

* * *

Audiovizualul se dezvoltă, numărul radiodifuzorilor an de an crește. Calitatea programelor radio-TV, produse și emise de instituțiile audiovizualului autohton, însă, lasă mult de dorit, necesită o sporire considerabilă a nivelului artistic, instructiv, educativ etc.

Luând drept temei situația existentă în spațiul informațional electronic, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se aprobă Regulamentul concursului republican în domeniul audiovizualului (se anexează).

Art.2. Regulamentul concursului republican în domeniul audiovizualului se dă publicității.

Art.3. Coordonarea procesului de organizare a concursului nominalizat o exercită Secretarul CCA (dl Bârcă C.).

Președintele Consiliului
Coordonator al Audiovizualului

Ion MIHAILO

Secretar

Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 14 februarie 2006.
Nr.10.

REGULAMENTUL

concursului republican în domeniul audiovizualului "Prometeu"

Dispoziții generale

Timp de mai mulți ani, din variate motive, concursul republican în domeniul audiovizualului "Prometeu" nu s-a desfășurat, fapt care, într-un anumit mod, a umbrat profesionalismul producătorilor de emisiuni radio-TV, a influențat, se prea poate, și calitatea acestora, mai ales, în audiovizualul autohton din teritoriu. Cert însă e că spațiul informațional electronic al Republicii Moldova, în contextul celui internațional, se dezvoltă, ia noi proporții. Concomitent, cresc și cerințele față de calitatea producției, oferite pe calea undelor.

Luând ca temei această stare a lucrurilor, Consiliul Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova reia organizarea concursului, atribuindu-i nuanțe ce țin de actuala situație în audiovizualul moldav.

Modalități de desfășurare

Concursul se va desfășura, separat:

A - între posturile de radio și televiziune cu cap de rețea în Chișinău,

B - între posturile locale, pentru

- cea mai bună emisiune cu genericul "DE LA OM LA OM"

- cea mai bună emisiune cu genericul "VEȘNICIA S-A NĂSCUT LA SAT"

- cea mai bună emisiune cu genericul "ARTA SALVEAZĂ LUMEA".

Genericul "DE LA OM LA OM" cuprinde emisiuni de orice gen, televizate și radiofonice, despre creatorii, făuritorii de bunuri umane în toate sferile de activitate.

Genericul "VEȘNICIA S-A NĂSCUT LA SAT" găzduiește emisiuni de orice gen, televizate și radiofonice, privind realizarea programului național de renaștere a satului moldovenesc.

Genericul "ARTA SALVEAZĂ LUMEA" înscrie emisiuni de orice gen, televizate și radiofonice, din viața culturală a țării noastre.

În concurs sînt instituite 12 premii:

- trei - pentru posturile de radio cu cap de rețea în Chișinău și trei - pentru posturile de radio locale;

- trei - pentru studiourile de televiziune cu cap de rețea în Chișinău și trei - pentru studiourile de televiziune locale.

La concurs se prezintă programe radio-TV, emisie în perioada de referință.

Bilanțul concursului, decernarea diplomelor de laureați și a premiilor se face anual, în prima decadă a lunii februarie, la Televiziunea Națională.

Pentru selectare, examinare și apreciere a programelor prezentate la concurs, Consiliul Coordonator al Audiovizualului aprobă componența unui juriu pentru programele televizate și a altui juriu pentru programele radiofonice, create din profesioniști în domeniul vizat.

Programele selectate de către posturile de televiziune și radio pentru concurs se prezintă Consiliului Coordonator al Audiovizualului pînă la data de 10 ianuarie.

Durata unei emisiuni nu trebuie să depășească formatul de 1 (una) oră.

Suportul tehnic - VHS, DVD, CD.

Juriul concursului examinează lucrările prezentate în perioada 10-30 ianuarie.

Dispoziții finale

Concursul "Prometeu" pentru cele mai reușite emisiuni radiofonice și televizate în primul an de reluare va fi realizat cu suportul financiar al sponsorilor. Ulterior, întreținerea concursului se va efectua din bugetul instituției de reglementare a activității în domeniul audiovizualului.

Consiliul

Coordonator al Audiovizualului

din Republica Moldova

*

*

*

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

Decizie cu privire la modul de executare a prevederilor legislației, condițiilor la licențele de emisie de către întreprinderile "Paritcom" S.R.L., "Contract" S.R.L., din or. Sîngerei, "Chem-Service" S.R.L. din s. Miciurin, r-nul Drochia, "SITELCOM" S.R.L. din or. Cahul și "Megan TV" S.A. din mun. Chișinău

Nr.17 din 14.03.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.47-50/176 din 24.03.2006

* * *

În urma controlului efectuat asupra activității titularilor de licență de emisie nominalizați, s-au constatat următoarele derogări de la legislație:

I. "Paritcom" S.R.L. (fondatoarea Studioului TV prin cablu "STV" din or.Sîngerei).

Nu se respectă condițiile la licența de emisie seria A MMII nr.003221 din 10.12.2002 pct.3.1 lit.a, c, d și e;

se încalcă lista canalelor retransmise, aprobată de CCA:

- se retransmit următoarele 12 canale: RTR Planeta, Novii Kanal, Eurosport, Pro TV Chișinău, Enter Film, Pervii Kanal, TVR 1, OTV, STS Moldova, Moldova 1, NTV Mir și Inter Plus, însă trebuie să retransmită 6 canale: Moldova 1, TVR 1, TV 5, Pervii Kanal, RTR Planeta și OTV;

- se retransmit 12 canale TV în loc de 6 canale prevăzute în licența de emisie;

- se retransmit ilegal în afara listei canalelor aprobate de CCA următoarele 7 canale: Novii Kanal, Eurosport, Pro TV Chișinău, Enter Film, STS Moldova, NTV Mir și Inter Plus;

- se retransmit fără contracte 8 canale: Novii Kanal, Eurosport, Enter Film, Pervii Kanal, OTV, STS Moldova, NTV Mir și Inter Plus (art.47 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995).

II. "Contract" S.R.L. (fondatoarea Studioului TV prin cablu "Contract" din or.Sîngerei).

Nu se respectă condițiile la licența de emisie nr.171 din 27.04.2001 pct.3.1, 3.2, 3.3 și 3.5;

se încalcă lista canalelor retransmise, aprobată de CCA:

- se retransmit următoarele 13 canale: Rossia, Pervii Kanal, NTV, TRK Mir, Eurosport, TV Centru, STS Moldova, Ren TV, Novii Kanal, Tonis, Muz TV, Pro TV Chișinău și Moldova 1, însă trebuie să retransmită doar 9 canale: Moldova 1, TVR 1, Pro TV Chișinău, Național TV, N 24, Favorit TV Pervii Kanal Moldova, NIT și TRK Mir;

- se retransmit 13 canale TV în loc de 9 canale prevăzute în licența de emisie;

- se retransmit ilegal în afara listei canalelor aprobate de CCA 9 canale: Rossia, NTV, Eurosport, TV Centru, STS Moldova, Ren TV, Novii Kanal, Tonis și Muz TV;

- se retransmit fără contracte următoarele 10 canale: Rossia, Pervii Kanal Moldova, NTV, Eurosport, TV Centru, STS Moldova, Ren TV, Novii Kanal, Tonis și Muz TV (art.47 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995);

- nu a fost anunțat Consiliul Coordonator al Audiovizualului despre modificările efectuate în actele de constituire a S.C. "Contract" S.R.L.

III. "Chem-Service" S.R.L. (fondatoarea Studioului TV prin cablu "Nord TV" din s.Miciurin r-nul Drochia).

Nu se respectă condițiile la licența de emisie seria A MMII nr.003373 din 13.07.2004, pct.3.1, lit.a, b, c și g;

se încalcă lista canalelor retransmise, aprobată de CCA:

- se retransmit 11 canale: Pervii Kanal, NTV, STS Moldova, Ren TV, Novii Kanal, RTR Planeta, TeT, Muz TV, Inter Plus, Moldova 1 și Pro TV Chișinău, însă trebuie să retransmită 16 canale: Moldova 1, TVR 1, NIT, Pro TV Chișinău, TV 5, Național TV, N 24, Favorit TV, Inter Plus, STS Moldova, Pervii Kanal Moldova, MTV Rossia, RBK, TRK Mir, Belarus TV și Șkolnik TV;

- se retransmit 11 canale TV în loc de 16 canale prevăzute în licența de emisie;

- se retransmit ilegal în afara listei canalelor aprobate de CCA următoarele 6 canale: NTV, Ren TV, Novii Kanal, RTR Planeta, TeT și Muz TV;

- se retransmit fără contracte 6 canale: NTV, Ren TV, Novii Kanal, RTR Planeta, TeT și Muz TV (art.47 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995).

IV. S.A. "Megan TV" (fondatoarea postului de radio "Radio Prim" din or.Glodeni).

La 02.03.06 Inspectoratul de Stat al Comunicațiilor a confirmat faptul că postul de radio "Radio Prim" și-a sistat emisia, fapt despre care directorul instituției nu a informat Consiliul Coordonator al Audiovizualului. În aceeași zi, dl Arcadie Maican a fost telefonat și

rugat să expedieze pe adresa CCA o scrisoare prin care să informeze despre situația creată. Până în prezent pe adresa CCA nu a parvenit nici o scrisoare de acest gen. Astfel, nu se respectă condițiile la licența de emisie nr.003270 din 10.06.2003 cap.9 pct.9.2 conform căreia "titularul licenței de emisie este obligat în termen de 24 de ore să informeze CCA despre cauzele stopării emisiei cu indicarea termenelor de relansare a acesteia".

V. S.C. "SITELCOM" SRL (fondatoarea postului de radio "Radio Cahul" din or.Cahul).

Frecvența 100,7 MHz, care se află în gestiunea ÎS "Radiocomunicații" în limitele contractului nr.51-09/04-rd din 02 septembrie 2004 a fost arendată de către Societatea Comercială "SITELCOM" SRL. La 13.07.2004, întreprinderii nominalizate i-a fost eliberată Licența de Emisie pentru postul de radio "RADIO CAHUL" din or.Cahul, seria A MMII, nr.003376.

La 18.11.2004 societății "SITELCOM" SRL i-a fost eliberată Decizia de Autorizare.

Prin scrisoarea nr.93-01 din 18 februarie 2005 directorul "SITELCOM" SRL, Alexei Handrabur, informează Consiliul Coordonator al Audiovizualului că, postul de radio "Radio Cahul" încă nu a ieșit în emisie din motive financiare.

Prin aceeași scrisoare titularul de licență informa că la 1 martie 2005 va fi prezentată Consiliului Coordonator al Audiovizualului o nouă Grilă de emisie spre aprobare. Cu părere de rău nici la 1 martie 2006 noua Grilă nu a fost prezentată CCA. Conform informației de care dispune Departamentul ELM, acest post de radio continuă să staționeze. De aceea prin scrisoarea nr.78 din 01.03.2006, directorului postului de radio i s-a cerut ca în termen de 10 zile să se prezinte la CCA pentru a clarifica situația. În concluzie:

- nu se respectă condițiile la licența de emisie seria A MMII nr.003376 din 13.07.2004, pct.3.1, lit.a, 1;

- nu se respectă art.18 al Legii audiovizualului care stipulează: "Dreptul rezultat din licența de emisie se stinge, dacă titularul licenței nu solicită în cel mult 30 de zile eliberarea licenței tehnice sau dacă în cel mult un an de la obținerea licenței nu asigură realizarea condițiilor tehnice pentru emiterea programelor".

Reieșind din cele constatate, Consiliul Coordonator al Audiovizualului,

DECIDE:

Art.1. Se avertizează public directorul întreprinderii "Paritcom" S.R.L., dl Andrei Cucoș, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie A MMII nr.003221 din 10.12.2002 pct.3.1 lit.a, c, d și e, eliberată pentru studioul TV prin cablu "STV": încălcarea listei canalelor retransmise, aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 12 canale TV în loc de 6.

Art.2. Se avertizează public directorul întreprinderii "Contract" S.R.L., dl Hurs Sergiu, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie nr.171 din 27.04.2001, pct.3.1, 3.2, 3.3 și 3.5, eliberată pentru studioul TV prin cablu "Contract": încălcarea listei canalelor retransmise aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 13 canale TV în loc de 9.

Art.3. Se avertizează public directorul întreprinderii "Chem-Service" S.R.L., dl Malii Dumitru pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie A MMII nr.003373 din 13.07.2004, pct.3.1, lit.a, b, c și g, eliberată pentru studioul TV prin cablu "Nord TV": încălcarea listei canalelor retransmise aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 11 canale TV în loc de 16.

Art.4 Se avertizează public directorul S.A "Megan TV", dl Arcadie Maican, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie seria A MMII nr.003270 din 10.06.2003, pct.9.2 conform căruia: "titularul licenței de emisie este obligat în termen de 24 de ore să informeze CCA despre cauzele stopării emisiei cu indicarea termenelor de relansare a acesteia".

Art.5 Se avertizează public directorul S.C "SITELCOM" SRL, dl

Handrabur Alexei, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie seria A MMII nr.003376 din 13.07.2004, pct.3.1, lit.a, 1, și nerespectarea art.18 al Legii audiovizualului care stipulează: "Dreptul rezultat din licența de emisie se stinge, dacă titularul licenței nu solicită în cel mult 30 de zile eliberarea licenței tehnice sau dacă în cel mult un an de la obținerea licenței nu asigură realizarea condițiilor tehnice pentru emiterea programelor".

Art.6. Directorii instituțiilor nominalizate sînt obligați să prezinte pînă la 31 martie 2006 rapoarte în scris privind lichidarea încălcărilor depistate.

Art.7. Prezenta Decizie intră în vigoare din ziua publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art.8. Controlul asupra executării Deciziei îl exercită Departamentul ELM (dl A.Cibotaru) și consilierul-jurist al CCA (dl M.Oțel).

PREȘEDINTELE INTERIMAR
AL CONSILIULUI COORDONATOR
AL AUDIOVIZUALULUI

Arhip CIBOTARU

Secretar

Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 14 martie 2006.

Nr.17.

*

*

*

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV disponibile

Nr.24 din 20.04.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.66-69/254 din 28.04.2006

* * *

În temeiul art.15 (3), 16 (1) și 17 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995 și ținînd cont de avizul Ministerului Dezvoltării Informaționale nr.01/479 din 14.03.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se anunță concursul pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV disponibile, cu următorii parametri:

FRECVENȚE RADIO:

Frecvențele radio	P.A.R. maximă, dBW	Localitatea	Reducerea P.A.R. grade/dBW	Polarizarea	Înălțimea efectivă maximală la antenei, m.
66,41 MHz	- 24,0 dBW	- Chișinău	-	Verticală	160
68,30 MHz	- 28,0 dBW	- Cahul	-	Verticală	50
70,46 MHz	- 14,9 dBW	- Călărași	-	Verticală	30
71,39 MHz	- 22,0 dBW	- Drochia	185-195/17,0	Verticală	80
90,40 MHz	- 32,5 dBW	- Cahul	80-120/20,5	Verticală	289
98,00 MHz	- 34,0 dBW	- Comrat	-	Verticală	100

98,30 MHz	- 22,0 dBW	- Orhei	-	Verticală	108
101,9 MHz	- 37,0 dBW	- Taraclia	-	Orizontală	82
102,9 MHz	- 25,0 dBW	- Anenii Noi	130-140/23,0 290-330/19,0	Orizontală	71
103,8 MHz	- 23,0 dBW	- Ștefan Vodă	-	Orizontală	142
104,3 MHz	- 37,0 dBW	- Florești	-	Orizontală	87
106,2 MHz	- 25,0 dBW	- Hîncești	220-340/17,0	Verticală	55
106,4 MHz	- 18,0 dBW	- Edineț	40-50/10,0	Verticală	166
106,7 MHz	- 23,0 dBW	- Vulcănești	-	Orizontală	65
107,1 MHz	- 20,0 dBW	- Sărata Galbenă (Hîncești)	-	Verticală	74

CANALE TV:

Canalele TV	P.A.R. maximă, dBW	Localitatea	Reducerea P.A.R. grade/dBW	Polarizarea	Înălțimea efectivă maximală la antenei, m.
- 21	24,8 dBW	Costești (Rîșcani)	185-195/20,0	Verticală	210
- 23	15,0 dBW	Corten	-	Orizontală	144
- 25	24,5 dBW	Leova	145-225/15,0	Verticală	50
- 27	25,5 dBW	Căinari	230-240/23,5	Orizontală	50
- 30	14,0 dBW	Valea Perjei	-	Verticală	75
- 35	25,0 dBW	Lipcani	-	Orizontală	146
- 35	25,5 dBW	Orhei	-	Orizontală	30
- 37	35,1 dBW	Rîșcani	185-270/30,0	Orizontală	70
- 38	15,0 dBW	Tvardița	-	Verticală	126
- 41	22,2 dBW	Ocnița	-	Verticală	40
- 42	21,7 dBW	Edineț	185-210/16,0	Orizontală	60
- 45	15,0 dBW	Sipoteni (Călărași)	-	Verticală	97
- 49	20,0 dBW	Fălești	-	Verticală	30
- 49	20,0 dBW	Ungheni	-	Orizontală	100
- 52	25,5 dBW	Glodeni	69-119/17,5	Verticală	75
- 52	23,0 dBW	Ștefan Vodă	-	Verticală	105
- 53	25,5 dBW	Soroca	-	Verticală	50
- 58	25,5 dBW	Bălți	-	Verticală	160

MMDS:

- 11 canale în banda 2200-2293 MHz - Nisporeni
- 24 canale în banda 2500-2700 MHz - Soroca

Art.2. Parametrii frecvențelor radio și ai canalelor TV, condițiile de participare și criteriile de departajare a învingătorilor la concurs se publică în "Monitorul Oficial" al Republicii Moldova.

Art.3. Termenul limită de prezentare a documentelor pentru concurs - 30 mai 2006.

Art.4. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Secretarul CCA (dl. C.Bârcă).

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI COORDONATOR
AL AUDIOVIZUALULUI

Ion MIHAILO

SECRETAR

Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 20 aprilie 2006.

* * *

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

**Decizie privind bilanțul concursului pentru utilizarea
frecvențelor radio disponibilizate, anunțat la 14.02.2006**

Nr.19 din 20.04.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.66-69/253 din 28.04.2006

* * *

În temeiul art.15 (3) și 17 (1), (4) din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, la 14 februarie 2006 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a anunțat concursul pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate.

În baza setului de documente prezentat și ținând cont de prevederile art.15 (2), (4), 17 (1), (4) și 37 (5), (6) din Legea audiovizualului, art.33 și 34 din Statut, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. La concursul pentru utilizarea frecvenței 101,3 MHz-Chișinău a participat întreprinderea "PRO VIDEO" SRL din Chișinău pentru postul de radio cu noua denumire "101.3 FM" (fostul "Nașe Radio"), pentru următorul termen de activitate.

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (6 PRO, 1 CONTRA) învingătoare se declară întreprinderea "PRO VIDEO" SRL din Chișinău și i se eliberează licență de emisie pentru frecvența 101,3 MHz-Chișinău.

Art.2. La concursul pentru utilizarea frecvenței 105,0 MHz-Basarabeasca a participat întreprinderea "LV - Topal" SRL din Basarabeasca pentru postul de radio cu noua denumire "Bas FM" (fostul "Bas-Hit FM"), pentru următorul termen de activitate.

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (7 PRO, 0 CONTRA) învingătoare se declară "LV - Topal" SRL din Basarabeasca și i se eliberează licență de emisie pentru frecvența 105,0 MHz-Basarabeasca.

Art.3. La concursul pentru utilizarea frecvenței 107,9 MHz-Chișinău a participat Compania Radio "Ploaia de argint" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Ploaia de argint" (pentru următorul termen de activitate).

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (7 PRO, 0 CONTRA) învingătoare se declară Compania Radio "Ploaia de argint" SRL din Chișinău și i se eliberează licență de emisie pentru frecvențele 107,9 MHz-Chișinău (cap de rețea), 90,0 MHz-Bălți, 90,9 MHz - Căușeni, 100,1 MHz - Ungheni, 102,2 MHz - Soroca, 93,6 MHz - Edineț și 101,2 MHz - Trifești.

Art.4. La concursul pentru utilizarea frecvenței 105,7 MHz-Nisporeni a participat întreprinderea "Emico" SRL din Nisporeni pentru postul de radio "Vocea Basarabiei" (pentru următorul termen de activitate).

Ca urmare a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise (7 PRO, 0 CONTRA) învingătoare se declară "Emico" SRL din Nisporeni și i se eliberează licență de emisie pentru frecvențele 105,7 MHz - Nisporeni (cap de rețea), 71,57 MHz - Chișinău, 67,79 MHz -

Soroca, 100,3 MHz - Glodeni și 101,0 MHz - Pelinia (Drochia).

Art.5. Se confirmă în funcția de directori ai posturilor de radio:

- dl Luchian Dumitru - "101.3 FM";
- dl Topal Vladimir - "Bas FM";
- dl Cebotari Sergiu - "Ploaia de argint";
- dl Țîbuleac Veaceslav - "Vocea Basarabiei".

Art.6. Rezultatele concursului se publică în "Monitorul Oficial" al Republicii Moldova.

Art.7. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Departamentul expertiză, licențiere și monitorizare (dl Cibotaru A.) și Secretarul CCA (dl Bârcă C.).

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI COORDONATOR
AL AUDIOVIZUALULUI

Ion MIHAILO

SECRETAR

Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 20 aprilie 2006.

Nr.19.

*

*

*

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN TELECOMUNICAȚII ȘI INFORMATICĂ

Hotărîre privind aprobarea tarifelor la serviciile publice

de radiocomunicații prestate de întreprinderea de Stat

"Radiocomunicații"

Nr.03 din 27.03.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.51-54/181 din 31.03.2006

* * *

Pornind de la necesitatea ajustării tarifelor aplicate la serviciile publice de radiocomunicații, prestate de Î.S. "Radiocomunicații", la costurile reale, strict necesare pentru acoperirea cheltuielilor aferente difuzării programelor de televiziune și radiodifuziune, și a asigurării unor condiții optime pentru activitatea în continuare a acestei întreprinderi,

în temeiul:

art.9 (1) lit.d) și art.10 (1) lit.e) ale Legii telecomunicațiilor nr.520-XIII din 07.07.1995, pct.12 lit.d) al Regulamentului Agenției Naționale pentru Reglementare în domeniul Telecomunicațiilor și Informaticii (ANRTI), și Metodologiei de calcul al costurilor și tarifelor la serviciile prestate de Î.S. "Radiocomunicații", aprobată prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.707 din 14.07.2000,

Consiliul de Administrație al ANRTI hotărâște:

1. Se aprobă, conform Anexei nr.1, tarifele la serviciile de emiteră programe de televiziune, transport și separare prestate de Î.S. "Radiocomunicații" pentru rețeaua I TV, beneficiar IPNA "Teleradio-Moldova", cu aplicarea lor în două etape: I etapă din 01.07.2006, a II-a etapă din 01.01.2007.

2. Se aprobă, conform Anexei nr.2, tarifele la serviciile de emiteră programe de radiodifuziune, transport și separare prestate de Î.S. "Radiocomunicații" pentru rețeaua I RD, beneficiar IPNA "Teleradio-Moldova", cu aplicarea lor în două etape: I etapă din 01.07.2006, a II-a etapă din 01.01.2007.

3. Se aprobă, conform Anexei nr.3, tarifele la serviciile de emiteră

programe de televiziune, transport și separare prestate de Î.S. "Radiocomunicații" pentru rețeaua III TV, beneficiar Societatea comercială "Media Satelit" S.R.L., cu aplicarea lor din 01.04.2006.

4. Se aprobă, conform Anexei nr.4, tariful la serviciile de radiodifuziune prin fir, pentru un post de abonat, prestate de Î.S. "Radiocomunicații", cu aplicarea lui din 01.04.2006.

5. Prezenta Hotărîre intră în vigoare la data publicării în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

Membrii Consiliului
de Administrație al ANRTI

Stanislav GORDEA
Petru GRECU

Chișinău, 27 martie 2006.
Nr.03.

Anexa Nr.1
la Hotărîrea Consiliului de
Administrație al Agenției
Naționale pentru Reglementare
în Telecomunicații și Informatică
nr.03 din 27 martie 2006

Tarife
pentru servicii de televiziune, transmitere și separare programe
prestate de Î.S. "Radiocomunicații" (rețeaua I TV I.P.N.A.
"Teleradio-Moldova")

Programul televiziunii naționale "Moldova 1"

Nr	Locul amplasării	Tipul emițător	Puterea kW	Diapa- zonul	Gru- pa	Tarif lei/ora fără TVA înce.cu	Tarif lei/ora fără TVA înce.cu
						1.07.06	1.01.07

Stații TV

1	Strășeni	ATRS	40/2	UM	2	193,10	265,80
2	Ungheni	LADOGA	10/2	UDM	1	193,14	265,85
3	Mîndreștii Noi	ATRS	5/0,5	UM	2	75,48	103,89
4	Cimișlia	TV-20/4D	10/1	UDM	2	177,77	244,69
5	Căușeni	ILMENI	10/1	UDM	2	202,33	278,49
6	Edineț	ZONA-1	5/0,5	UM	1	103,15	141,99
7	Cahul	ZONA-2	5/0,5	UM	2	103,15	141,99
8	Trifești	FOT-98	1	UM	1	32,78	45,12
9	Leova	FPT-98	0,5	UDM	3	31,57	43,45
10	Soroca	RTTA-70	0,1	UM	1	31,57	43,45
11	Camenca (Glodeni)	TRA-20	0,01	UM	2	4,71	6,48
12	Otaci	TRA-20	0,02	UM	2	4,71	6,48
13	Vadul-lui-Vodă	FPT-98	0,02	UDM	2	4,33	5,96
14	Bujori	RPTN-70	0,001	UM	1	2,20	3,02
15	Căplani	RPTN-70	0,001	UM	1	2,20	3,02
16	Valea Perjei	RPTN-70	0,001	UM	1	2,20	3,02
17	Holercani	FPT-98	0,01	UDM	2	5,27	5,91
18	Cosăuți	TRA-10	0,001	UM	1	2,20	3,02
19	Ciobalaccia	TRA-10	0,001	UM	1	2,20	3,02
20	Mereșeuca	RPTN-70	0,001	UM	1	2,20	3,02
21	Cantemir	Expansia	0,02	UDM	1	4,71	6,48
22	Criuleni	Expansia	0,02	UDM	1	4,71	6,48
23	Rezina	FPT-98	0,05	UDM	2	4,56	6,27

24	Ciorna	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
25	Iorjnița	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
26	Giurgiulești	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
27	Tudora	TRA-30	0,01	UM	3	4,57	6,29
28	Vadul-Rașcov	TRS-10	0,01	UDM	2	4,56	6,27
29	Crocmaș	FPT-98	0,1	UM	2	7,58	10,45
30	Copanca	FPT-98	0,05	UDM	2	4,56	6,27
31	Climăuții de Jos	RPTN-70	0,001	UM	1	2,20	3,02
32	Naslavcea	FPT-98	0,005	UDM	3	2,57	3,54
33	Stolniceni	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
34	Balatina	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
35	Cioara	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
36	Cobani	FPT-98	0,01	UM	3	4,29	5,91
37	Copceac	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
38	Cremenciug	FPT-98	0,01	UM	3	4,29	5,91
39	Răscăieți	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
40	Talmază	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
41	Volintiri	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
42	Nemțeni	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
43	Buciumeni	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
44	Oxentea	FPT-98	0,02	UM	3	4,33	5,96
45	Racovăț (Vasilcău)	FPT-98	0,01	UM	3	4,29	5,91
46	Slobozia Mare-Văleni	FPT-98 A	0,05	UM	3	4,56	6,27
47	Hîrtop	FPT-98	0,01	UM	3	4,29	5,91
48	Tomai	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
49	Bălăsinești	FPT-98 A	0,002	UM	3	2,57	3,54
50	Lipcani	FPT-98 A	0,02	UDM	3	4,33	5,96
51	Vărăncău	FPT-98 A	0,02	UDM	3	4,33	5,96
52	Slobozia-Cremene	FPT-98 A	0,02	UDM	3	4,33	5,96
53	Sănătăuca	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
54	Nemereuca	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
55	Tîrgul Vertiujeni	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96
56	Iarova	FPT-98	0,002	UDM	3	2,57	3,54
57	Unguri	FPT-98	0,002	UDM	3	2,57	3,54
58	Mașcauți	FPT-98	0,01	UDM	3	4,29	5,91
59	Trebujeni	FPT-98	0,02	UDM	3	4,33	5,96

Total stații TV						1340,53	1843,84
-----------------	--	--	--	--	--	---------	---------

	Radiorelee		Lungimea			lei/ora*	lei/ora*
			km			km	km
1	Chișinău-Cahul	CURS-4	144,00			0,371	0,509
2	Chișinău-Bălți	CURS-6	119,00			0,371	0,509
3	Bălți-Mîndreștii Noi	CURS-8	11,90			0,371	0,509
4	Mîndreștii Noi-Edineț	CURS-4	80,10			0,371	0,509
5	Bălți-Soroca	CURS-4	51,00			0,371	0,509
6	Chișinău-Tighina	CURS-6	50,20			0,371	0,509
7	Tighina-Căușeni	CURS-2M	22,50			0,371	0,509
8	Chișinău-Trifești	CURS-8	73,90			0,371	0,509
9	Cornești-Ungheni	CURS-2M	22,50			0,371	0,509

Total Radiorelee			575,10			213,36	292,73
------------------	--	--	--------	--	--	--------	--------

	Separarea					lei/ora	lei/ora
	Programelor TV						
1	Cimișlia	SO-1				0,50	0,61
2	Mîndreștii Noi	SO-1				0,50	0,61
3	Strășeni	OPRSV				0,50	0,61

Total separare programe	1,50	1,83
TOTAL PROGRAMUL "Moldova 1"	1555,39	2138,40

Anexa Nr.2
la Hotărîrea Consiliului
de Administrație
al Agenției Naționale pentru
Reglementare în Telecomunicații
și Informatică
nr.03 din 27 martie 2006

Tarife
pentru servicii de radiodifuziune, transport și separare
programe prestate de Î.S. "Radiocomunicații"
(rețeaua I RD I.P.N.A. "Teleradio-Moldova")

Nr	Locul amplasării	Tipul emițător.	Puterea kW	Diapa- zonul	Tarif lei/ora fără TVA înce. cu 1.07.06	Tarif lei/ora fără TVA înce. cu 1.01.07
----	---------------------	--------------------	---------------	-----------------	---	---

Programul 1 Radio

Stații de radio-
difuziune

1	Chișinău RV-953	DSV-150	75	UM	167,86	204,67
2	Cahul RV-949	SRV-20	20	UM	43,82	53,43
3	Edineț RV-952	SRV-20	20	UM	43,82	53,43
4	Strășeni RC-658	DOJDI-4	4	UUS	25,73	31,37
5	Mîndreștii Noi RC-155	DOJDI-2	4	UUS	37,00	45,12
6	Cahul RC-348	DOJDI-2	4	UUS	37,00	45,12
7	Edineț RC-114	DOJDI-2	4	UUS	37,00	45,12
8	Căușeni RC-	DOJDI-2	4	UUS	37,00	45,12
9	Ungheni RC-783	DOJDI-2	4	UUS	37,00	45,12
10	Strășeni FM	FMT 30558	4	FM	14,75	17,98
11	Mîndreștii Noi FM	EB-5001A	4	FM	16,11	19,64
12	Ungheni FM	EB-5001A	4	FM	16,11	19,64
13	Cimișlia FM	HARIS	3	FM	15,68	19,12
14	Trifești FM	HARIS	2	FM	14,62	17,82
15	Soroca FM	J3250	0,25	FM	7,05	8,59
16	Leova FM	J3250	0,25	FM	7,05	8,59
17	Lipcani FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
18	Căușeni FM	FMT 30551	4	FM	14,75	17,98
19	Crocmaș FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
20	Căplani FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
21	Naslavcea FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
22	Mașcauți FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
23	Ciobalaccia FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
24	Vasilcău FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
25	Cosăuți FM	SFMT-30	0,03	FM	4,61	5,63
26	Edineț FM	EB-2001A	2	FM	10,47	13,30
Total stații RD					619,70	756,20

Canale transport programe radio		km	lei/ora* km	lei/ora* km
1 Chişinău-Cahul	CURS-4	144,00	0,035	0,046
2 Chişinău-Bălţi	CURS-6	119,00	0,035	0,046
3 Bălţi-Mîndreştii Noi	CURS-8	11,9	0,035	0,046
4 Mîndreştii Noi-Edineţ	CURS-4	80,10	0,035	0,046
5 Chişinău-Tighina	CURS-6	50,20	0,035	0,046
6 Tighina-Căuşeni	CURS-2M	22,50	0,035	0,046
7 Chişinău-Trifeşti	CURS-8	73,90	0,035	0,046
8 Corneşti-Ungheni	CURS-2M	22,50	0,035	0,046
9 Bălţi-Soroca	CURS-4	51,00	0,035	0,046
Total canale transport programe RD		575,10	20,13	26,45
Utilaj separare programe			lei/ora	lei/ora
1 Străşeni	OPRSV		0,50	0,61
2 Cimişlia	SO-1		0,50	0,61
3 Mîndreştii Noi	SO-1		0,50	0,61
Total separare programe RD			1,50	1,83
TOTAL RADIOUL NAŢIONAL			641,33	784,48

Anexa nr.3
la Hotărîrea Consiliului
de Administraţie al Agenţiei
Naţionale pentru Reglementare
în Telecomunicaţii şi Informatică
nr.03 din 27 martie 2006

Tarife
pentru servicii de televiziune, transport
şi separare programe prestate de Î.S. "Radiocomunicaţii"
(reţeaua III TV SC "Media Satelit" SRL)

Programul "Первый канал" în Moldova

Nr	Locul amplasării	Tip emiţător	Puterea kW	Tarif nou, lei/ora fără TVA

				începînd cu 1.04.06

Staţii TV (emiţătoare şi retranslatoare)

1 Străşeni	TV-20/4D	20/2	186,56
2 Edineţ	LADOGA	10/2	167,36
3 Ungheni	LADOGA	10/2	167,36
4 Trifeşti	ILMENI	10/2	196,10
5 Cahul	ILMENI	10/2	196,10
6 Căuşeni	ILMENI	10/2	196,10
7 Mîndreştii Noi	ZONA-2	1	90,64
8 Cimişlia	IACORI	2,5	82,15
9 Leova	RPTDA	0,1	21,72

10	Ceadîr-Lunga	RTTA-70	0,06	3,99
11	Comrat	TRA-30*2	0,06	3,84
12	Cantemir	EXPANSIA	0,02	3,84
13	Criuleni	EXPANSIA	0,01	3,84
14	Tomai	TRS-10	0,01	3,46
15	Tartaul	TRS-10	0,01	3,46
16	Colibabovca	RPTN-70	0,001	1,44
17	Holercani	RPTN-70	0,001	1,44
18	Soroca	RPTDA	0,1	21,72
19	Tighina	RTTA-70	0,1	27,41
20	Cornești	RTTA-70	0,1	27,41
Total stații TV				1405,94

Linii radioreleu
Canale transport și separare program TV "Первый канал" în Moldova

Nr	Locul amplasării	Tip emițător	Puterea kW	Tarif, lei/ora fără TVA
				începînd cu 1.07.06
	Canale transport program TV		lungimea, km	lei/ora*km
1	Chișinău-Cahul	CURS-4	144,00	0,354
2	Chișinău-Bălți	CURS-6	119,00	0,354
3	Bălți-Mîndreștii Noi	CURS-8	11,90	0,354
4	Mîndreștii Noi-Edineț	CURS-4	80,10	0,354
5	Chișinău-Tighina	CURS-6	50,20	0,354
6	Tighina-Căușeni	CURS-2	22,50	0,354
7	Chișinău-Trifești	CURS-8	73,90	0,354
8	Cornești-Ungheni	CURS-2	22,50	0,354
9	Bălți-Soroca	CURS-4	51,00	0,354
Total canale transport programe TV			575,10	203,59
Separare program TV				lei/ora
1	Cimișlia	OV-12		0,61
2	Mîndreștii Noi	OV-12		0,61
3	Strășeni	OV-12		0,61
4	Comrat	OV-12		0,61
5	Cornești	OV-12		0,61
6	Soroca	OV-12		0,61
7	Tighina	OV-12		0,61
Total separare programe TV				4,27
Total serviciu difuzare program "Первый канал" în Moldova				1613,80

Anexa nr.4
la Hotărîrea Consiliului
de Administrație al Agenției
Naționale pentru Reglementare
în Telecomunicații și Informatică
nr.03 din 27 martie 2006

Tarif
pentru servicii de radiodifuziune prin fir

N/o	Denumirea serviciului	Tariful (lei/lună)
1	Pentru un post de abonat	2,8

Remarcă: Tariful nu include TVA

* * *

CURTEA DE CONTURI

**Hotărîre privind rezultatele controlului asupra activității
economico-financiare a instituției publice naționale a
audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" în perioada
anului 2004 și 9 luni ale anului 2005**

Nr.4 din 14.02.2006

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.63-65/13 din 21.04.2006

* * *

Curtea de Conturi a Republicii Moldova, în prezența președintelui instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" dl Ilie Teleșcu, directorului general al Companiei "Teleradio-Moldova" dl Valeriu Macarevici, șefului Departamentului finanțe, contabilitate și planificare economică al Companiei "Teleradio-Moldova" dl Tudor Madan și contabilului-șef al Companiei "Teleradio-Moldova" dna Maria Hîrbu, șefului Direcției finanțele în învățămînt, cultură și știință a Ministerului Finanțelor dna Natalia Rață, a examinat rezultatele controlului asupra activității economico-financiare a instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" în perioada anului 2004 și 9 luni ale anului 2005. Controlul a fost efectuat în conformitate cu Programul activității de control a Curții de Conturi pe semestrul II al anului 2005.

Instituția publică națională a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" (în continuare - Compania "Teleradio-Moldova") este o instituție cu statut de persoană juridică, autonomă funcțional, care activează în baza Legii nr.1320-XV din 26.07.2002/1 "Cu privire la instituția publică națională a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" (cu modificările ulterioare), Hotărîrii Guvernului nr.872 din 29.07.2004 "Cu privire la Compania de Stat "Teleradio-Moldova" și instituția publică națională a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova"/2 (cu modificările ulterioare), statutului propriu, aprobat prin Hotărîrea Consiliului de observatori al Companiei "Teleradio-Moldova" nr.23-1 din 26.03.2004/3, precum și a altor acte legislative și normative în vigoare (inclusiv acte normative de uz intern).

/1 M.O., 2002, nr.117-119, art.972.

/2 M.O., 2004, nr.130, art.1023.

/3 Nu este dată publicității.

Compania "Teleradio-Moldova" își desfășoară activitatea în baza licențelor eliberate de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova: seria A MMII nr.003378 din 02.08.2004 - pentru genul de activitate "Conceperea, producerea și difuzarea programelor televizate", valabilă pînă la 02.08.2009; seria A MMII nr.003379 din 02.08.2004 - pentru genul de activitate "Conceperea, producerea și

difuzarea programelor radiofonice", valabilă pînă la 02.08.2007.

Aspectele activității Companiei "Teleradio-Moldova" sînt următoarele: conceperea, producerea și difuzarea pe întreg teritoriul țării a emisiunilor televizate și radiofonice în interesele societății; realizarea difuzării emisiunilor de informare și instruire a cetățenilor, precum și a emisiunilor de divertisment; editarea și difuzarea tipăriturilor ce se referă la programele ei sau la problemele de difuzare în ansamblu; utilizarea, prin orice metodă posibilă, a materialelor de arhivă, atît pentru difuzare, cît și în scopuri comerciale, pentru asigurarea finanțării activității sale; prestarea serviciilor de difuzare publică pe cale terestră, prin satelit sau prin cablu, precum și prin utilizarea altor mijloace tehnice; validarea, pe lîngă difuzarea obișnuită, a transmiterii teletextului și altei informații suplimentare în conformitate cu necesitățile societății.

În cadrul controlului efectuat la fața locului au fost supuse analizei și studiului regulamentele de funcționare a instituției, rapoartele financiare, dările de seamă, ordinele și deciziile, procesele-verbale, s-au verificat documentele primare și registrele contabile, propunerile și planurile de finanțare, devizele de cheltuieli, contractele de achiziție, au fost analizate datele entității controlate și contrapuse cu datele obținute din diferite surse (actele privind rezultatele controalelor de verificare, analizele comparative, lămuririle persoanelor responsabile).

Examinînd rezultatele controlului asupra activității economico-financiare a instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" în perioada anului 2004 și 9 luni ale anului 2005, Curtea de Conturi

a constatat:

În conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr.474-XV din 27.11.2003/4 (cu modificările ulterioare), Companiei "Teleradio-Moldova" i-au fost aprobate alocații bugetare pentru cheltuielile la art.132.09. "Alte transferuri în scopuri de producție" în sumă de 13641,8 mii lei. De fapt, în anul 2004 (iulie - decembrie) s-au alocat mijloace financiare bugetare și s-au executat cheltuieli din contul acestora în sumă de 13641,8 mii lei, inclusiv 9654,3 mii lei, ceea ce reprezintă 70,8%, care au fost utilizate pentru remunerarea muncii și contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, 2931,0 mii lei, sau 21,5% - pentru аренда canalelor și emițătoarelor și 1056,5 mii lei, sau 7,71% - pentru alte cheltuieli.

/4 M.O., 2003, nr.243, art.970.

Potrivit Legii bugetului de stat pe anul 2005 nr.373-XV din 11.11.2004/5 (cu modificările ulterioare), Companiei "Teleradio-Moldova" i s-au aprobat mijloace financiare din bugetul de stat în sumă de 43509,8 mii lei, din care 34265,2 mii lei - pentru perioada de 9 luni ale anului 2005. Ca și în anul 2004, mijloacele financiare au fost alocate pentru cheltuielile la art.132.09. "Alte transferuri în scopuri de producție". La 01.10.2005, Compania "Teleradio-Moldova" a fost finanțată din contul bugetului de stat cu suma de 29265,2 mii lei, ce constituie 85,4% din suma alocațiilor aprobate pentru 9 luni ale anului 2005. Din suma totală a finanțării din bugetul de stat pentru perioada de 9 luni ale anului 2005, 16733,8 mii lei (57,2%) s-au utilizat pentru remunerarea muncii și contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, 5637,3 mii lei (19,3%) - pentru аренда canalelor și emițătoarelor, iar 6894,1 mii lei (23,5%) - pentru alte cheltuieli (energia electrică și termică - 1604,5 mii lei, аренда mijloacelor de transport - 565,7 mii lei, pază - 503,8 mii lei, serviciile de telecomunicație și de poștă - 297,0 mii lei, plata mărfurilor și serviciilor - 2084,8 mii lei etc.).

/5 M.O., 2004, nr.224-225, art.978.

În perioada anului 2004 și 9 luni ale anului 2005, ponderea mijloacelor alocate din bugetul de stat în mijloacele financiare disponibile ale Companiei "Teleradio-Moldova", precum și a cheltuielilor executate din alocațiile bugetare față de cheltuielile totale ale acestei instituții a constituit, respectiv, 83,5% și 81,4%.

Potrivit raportului financiar, profitul net al Companiei "Teleradio-Moldova" realizat în anul 2004 în sumă de 76288,8 mii lei se datorează exclusiv activelor intrate cu titlu gratuit (85696,1 mii lei) și finanțării din bugetul de stat (13641,8 mii lei), pe când din activitatea operațională, Compania "Teleradio-Moldova" a înregistrat pierderi în sumă de 23055,4 mii lei.

Pierderile Companiei "Teleradio-Moldova" în urma activității economico-financiare în perioada de 9 luni ale anului 2005 au constituit 2944,0 mii lei.

În anul 2004, Compania "Teleradio-Moldova" și-a planificat venituri în sumă totală de 2827,4 mii lei, dar de fapt veniturile realizate au însumat 2122,2 mii lei, ceea ce reprezintă 75,06%. Pentru perioada de 9 luni ale anului 2005, veniturile din activitatea Companiei "Teleradio-Moldova" au fost planificate în sumă de 11147,3 mii lei, în realitate fiind acumulate venituri în sumă de 7095,4 mii lei, ceea ce reprezintă 63,7% față de plan.

În perioada raportată, ca rezultat al controlului ineficient asupra perfectării documentelor primare și contractelor privind serviciile de publicitate, la Compania "Teleradio-Moldova" s-au admis cazuri de neînregistrare în termene legale în evidența contabilă a veniturilor realizate. Astfel, în perioada august-decembrie 2004, Compania "Teleradio-Moldova" a prestat servicii de publicitate S.R.L. "Victal-Grup" (cod fiscal nr.31248017) în sumă de 217,2 mii lei, care au fost înregistrate în evidența contabilă în luna ianuarie 2005. Serviciile de publicitate în sumă de 27,1 mii lei și 25,6 mii lei, prestate în perioada august-decembrie 2004, respectiv, S.R.L. "Studia Aspect TV" (cod fiscal 1002600049501) și "Transparency International Moldova" (cod fiscal 27872012), au fost înregistrate în evidența contabilă abia în luna iunie 2005, iar serviciile de publicitate în sumă de 95,6 mii lei, prestate S.R.L. "Azmol Company" (cod fiscal 103051660), pînă la momentul finalizării controlului nu au fost înregistrate în evidența contabilă.

Ca urmare a nerespectării prevederilor art.15 alin.(1) lit.b) din Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.1995/6 (cu modificările ulterioare; în continuare - Legea nr.426-XIII), la finele anului 2004 suma veniturilor a fost diminuată cu 342,8 mii lei, iar la 01.10.2005 veniturile neînregistrate în evidența contabilă au atins cifra de 729,3 mii lei.

/6 M.O., 1995, nr.28, art.321.

Din cauza controlului ineficient asupra modului de acordare a serviciilor de publicitate și neasigurării măsurilor corespunzătoare pentru încasarea veniturilor în conformitate cu prevederile Legii nr.426-XIII, la 01.10.2005, Compania "Teleradio-Moldova" înregistra datorii debitoare și creditoare, respectiv, în sumă de 453,5 mii lei și 851,5 mii lei, din care datoria în sumă de 626,5 mii lei s-a format în lunile februarie și iunie-iulie 2005, ca urmare a neperfectării în termenele legal stabilite a actelor de executare a lucrărilor legate de serviciile de publicitate pe perioada companiilor electorale.

Din cele expuse, concluzionăm că în anul 2004, precum și în perioada de 9 luni ale anului 2005 la Compania "Teleradio-Moldova" managementul în domeniul de acordare a serviciilor de publicitate a fost exercitat la un nivel nesatisfăcător. Astfel, Departamentul de publicitate și marketing al Companiei "Teleradio-Moldova" (director dl V.Duca) n-a respectat ordinele Companiei "Teleradio-Moldova" nr.01-A din 02.08.2004/7 și nr.50-A din 02.12.2004/8, precum și Regulamentul privind

activitatea comercială a Companiei de publicitate, coproducere, sponsorizare și comercializare a creațiilor televizate și radiofonice, aprobat de președintele Companiei "Teleradio-Moldova" la 05.04.2005/9, în privința atribuțiilor acordate.

/7 Nu este dat publicității.

/8 Nu este dat publicității.

/9 Nu este dat publicității.

La contractarea de mărfuri și servicii au fost admise cazuri de încălcare a prevederilor Legii achiziției de mărfuri, lucrări și servicii pentru necesitățile statului nr.1166-XIII din 30.04.1997/10 (cu modificările ulterioare; în continuare - Legea nr.1166-XIII). La decontările cu unii agenți economici n-a fost respectat termenul de 30 de zile prevăzut pentru livrările de mărfuri Companiei "Teleradio-Moldova". În contractul nr.37 din 22.10.2004 (aprobat de Agenția Națională pentru Achiziții Publice și înregistrat cu nr.3-2063/04 din 27.12.2004), încheiat între S.R.L. "Victal-Grup" și Compania "Teleradio-Moldova", a fost prevăzută achiziționarea dintr-o singură sursă a filmului serial "Incantesimo" (Italia - 2003, 52 de episoade) în sumă totală de 91,3 mii lei. În același timp (la 26.10.2004 și 27.10.2004), Compania "Teleradio-Moldova" a mai încheiat cu acest agent economic 18 contracte de achiziționare a filmelor în sumă totală de 136,3 mii lei, astfel suma pentru procurarea unui tip de mărfuri fiind divizată în sume mai mici, evitându-se procedurile de achiziție stabilite de legislație. Prin aceasta, conducerea Companiei "Teleradio-Moldova" a încălcat prevederile art.24 alin.(1) lit.c) și art.25 alin.(1), alin.(2) și alin.(3) din Legea nr.1166-XIII, care stabilesc că contractul de achiziție se încheie pentru întreaga sumă de bani publici atribuiți achiziției unui anumit fel de mărfuri, lucrări și servicii pentru tot anul, iar Agenția de achiziții și grupul de lucru nu sînt în drept să divizeze achiziția prin contracte separate în scopul de a aplica o altă metodă decît metoda de achiziție care ar fi fost utilizată în conformitate cu legea, în cazul în care achiziția nu ar fi fost divizată, și nu sînt în drept să mărească volumul mărfurilor, lucrărilor și serviciilor, stabilit de contractele încheiate, pentru a evita efectuarea unor noi achiziții în volum ce depășește 30 la sută din cuantumul achiziției inițiale.

/10 M.O., 1997, nr.67-68, art.551.

Contrar prevederilor art.55 (53) alin.(2) din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr.847-XIII din 24.05.1996/11 (cu modificările ulterioare; în continuare - Legea nr.847-XIII), care stabilesc că termenul, stipulat în contract, de achitare a obligațiilor persoanei juridice sau fizice față de instituția publică nu poate depăși 30 de zile de la data intrării mijloacelor financiare în conturile de decontare, la 14 iulie 2005, conducerea Companiei "Teleradio-Moldova" a încheiat cu S.R.L. "Sign Model" un contract privind confecționarea unui decor pentru emisiunea "Ring Star", prin care executorul și-a asumat obligația de a executa și a pune la dispoziție decorul în termen de 40 de zile lucrătoare din momentul încasării banilor pe cont. În contractul sus-menționat nu s-au stabilit termenele concrete de decontare a sumelor pentru lucrările executate, fapt ce a dus la beneficierea timp îndelungat de către S.R.L. "Sign Model" a mijloacelor financiare ale Companiei "Teleradio-Moldova" în sumă de 63,6 mii lei.

/11 M.O., 1997, nr.19-20, art.197.

În baza contractului nr.15/4 din 02.04.2004, încheiat cu S.R.L. "Inovatec" (cod fiscal 36633018), al cărui obiect era procurarea unui contor de evidență a energiei termice, cu efectuarea lucrărilor de instalare, în sumă totală de 63,7 mii lei, Compania "Teleradio-Moldova"

a decontat din contul surselor bugetare plata în avans în sumă de 34,9 mii lei. Cu toate că S.R.L. "Inovatec" a primit avansul respectiv în termenele stabilite, aceasta nu și-a îndeplinit obligațiunile față de Compania "Teleradio-Moldova" de livrare a mărfii și de efectuare a lucrărilor de instalare în termen de 30 de zile de la data încasării mijloacelor bănești la contul de decontare. Ca rezultat, față de S.R.L. "Inovatec" urmează să se aplice prevederile art.55 (53) alin.(2) din Legea nr.847-XIII, în ce privește încasarea în bugetul de stat a sumei respective pentru perioada cu care a fost depășit termenul de executare a lucrărilor și de livrare a mărfii corespunzătoare.

În perioada de referință, la Compania "Teleradio-Moldova" nu s-au respectat întocmai prevederile Legii nr.426-XIII. Din cauza controlului ineficient din partea persoanelor responsabile ale instituției, la 01.01.2005 și 01.10.2005, s-au format creanțe în sumă totală de 675,9 mii lei și, respectiv, 668,7 mii lei, inclusiv datoriile comanditarilor la prestarea serviciilor de publicitate în sumă de 559,2 mii lei și, respectiv, 453,5 mii lei; avansurile acordate în sumă de 31,2 mii lei și, respectiv, 114,4 mii lei; datoriile întreprinderilor aferente facturilor comerciale în sumă de 85,5 mii lei și, respectiv, 100,8 mii lei. Datoriile S.R.L. "Globnet" (cod fiscal 1003600036148) în sumă de 25,4 mii lei, formate în luna noiembrie 2004, au fost înregistrate în evidența contabilă în luna iunie 2005. La fel, datoria S.R.L. "Sevalux" (cod fiscal 38097010) în sumă de 5,2 mii lei, formată în octombrie 2004, a fost încasată în luna ianuarie 2005. Din ianuarie 2005, Centrul Informației Publice al Republicii Moldova n-a achitat datoria pentru serviciile de publicitate în sumă de 72,8 mii lei. Mai mult de jumătate de an, S.R.L. "Silboris Trans" (cod fiscal 1002600045293), Combinatul Poligrafic din Chișinău și Poșta Moldovei au avut datorii față de Compania "Teleradio-Moldova" în sumă de 9,9 mii lei, 9,8 mii lei și, respectiv, 1,5 mii lei etc.

La 01.01.2005 și 01.10.2005, suma datoriilor creditoare au constituit, respectiv, 1740,3 mii lei și 2052,9 mii lei.

Contrar prevederilor pct.1 din Hotărîrea Guvernului nr.474 din 28.04.1998 "Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar"/12 (cu modificările ulterioare), în perioada 01.08.2004 - 23.12.2004, fără aplicarea mașinii de casă și control, au fost prestate servicii în sumă de 48,6 mii lei. Totodată, în contradicție cu pct.8 lit.d) din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.474 din 28.04.1998, pînă la momentul controlului, aparatul de casă a fost folosit doar la sfîrșitul fiecărei zile, pentru suma totală a serviciilor prestate în decursul zilei.

/12 M.O., 1998, nr.62-65, art.589.

În anul 2004 (august-decembrie), datorită controlului ineficient din partea contabilității asupra datelor din dările de seamă privind utilizarea combustibilului și lubrifiantilor, precum și înscrierii incorecte a datelor referitor la combustibilul cheltuit, au fost admise decontări neîntemeiate pentru cantitatea de 450 litri de combustibil în sumă totală de 2,8 mii lei.

Generalizînd cele expuse, Curtea de Conturi concluzionează că pe parcursul anului 2004 și 9 luni ale anului 2005 la Compania "Teleradio-Moldova" nu s-a efectuat controlul respectiv asupra modului de acordare a serviciilor de publicitate, iar managementul în acest domeniu a fost exercitat la un nivel necorespunzător; nu s-au realizat veniturile planificate ale instituției; s-a încălcat modul stabilit de achiziție de mărfuri, lucrări și servicii; s-a admis reflectarea incorectă în evidența contabilă a operațiunilor financiare.

Curtea de Conturi, ținînd cont de încălcările și neajunsurile depistate de control, în conformitate cu art.27, art.28 și art.29 din Legea privind Curtea de Conturi nr.312-XIII din 08.12.1994/13 (cu

modificările ulterioare),

/13 M.O., 1995, nr.7, art.77.

hotărăște:

1. Se cere de la conducerea instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova":

1.1. să examineze rezultatele controlului efectuat de Curtea de Conturi și să elaboreze un Plan de acțiuni în vederea lichidării încălcărilor și abaterilor de la legislația în vigoare, constatate în urma controlului, care ar favoriza sporirea exigenței persoanelor responsabile de exercitarea controlului financiar intern;

1.2. să eficientizeze controlul asupra încheierii contractelor de achiziție a mărfurilor, lucrărilor și serviciilor în strictă conformitate cu legislația;

1.3. să asigure în termene legale perfectarea documentelor primare privind prestarea serviciilor de publicitate, precum și înregistrarea în evidența contabilă a veniturilor realizate.

2. Se ia act că:

- prin ordinele Companiei "Teleradio-Moldova" nr.91 din 27.12.2005, nr.33-c din 18.01.2006 și nr.17 din 06.02.2006, a fost formată o nouă componentă a grupului de lucru pentru achiziții publice și 4 persoane responsabile au fost sancționate disciplinar pentru comiterea încălcărilor depistate de control;

- Compania "Teleradio-Moldova" a înaintat în Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău cererea de chemare în judecată cu privire la acțiunea de încasare de la Centrul Informației Publice al Republicii Moldova a datoriei în sumă de 72,8 mii lei;

- S.R.L. "Inovatec", în conformitate cu prevederile art.55 (53) alin.(2) din Legea nr.847-XIII, a achitat la bugetul de stat suma de 717 lei.

3. Se informează Consiliul de observatori al instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" despre rezultatele controlului.

4. Prezenta hotărâre se aduce la cunoștință Parlamentului Republicii Moldova.

5. Despre măsurile întreprinse în vederea executării pct.1 din prezenta hotărâre se va informa Curtea de Conturi în termen de două luni.

6. Prezenta hotărâre poate fi atacată în modul stabilit de legislație și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în conformitate cu art.6 alin.(3) din Legea privind Curtea de Conturi.

PREȘEDINTELE

CURȚII DE CONTURI

Ala POPESCU

Chișinău, 14 februarie 2006.

Nr.4.

*

*

*

[Buletinul este disponibil în limbile română și rusă](#)

[Buletin elaborat de Olivia Pîrțac](#)

[Serviciul Juridic, CIJ](#)